

Αντιφωνητής

Θάρρος αδέρφια, συνεχίστε τόν αγώνα! Εγώ βαδίζω στην αγχώνη γελαστός, αποασιστικός και υπέρηφανος

ΕΥΑΓΟΡΑΣ
ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 7ο / ΑΡ. Φ. 169 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Οί Εύρωπαίοι τῶν ἀνατολικῶν συνόρων μας...

Πέντε ἀριστεροί νέοι, οἱ δύο κοπέλες, μοίραζαν ἐκ μέρους τῆς ΤΑΥΑΔ (συγγενεῖς τῶν πολιτικῶν κρατουμένων) στήν Τραπεζούντα προκηρύξεις κατά τῶν συνθηκῶν κράτησης τῶν συντρόφων τους στά λευκά κελιά. Κάποιοι περαστικοί ἀγρίεψαν καί οἱ νέοι ἔτρεξαν νά γλυτώσουν, καταφεύγοντας στήν... Αστυνομία. Πολιορκήθηκαν ἐπί μία ὥρα ἀπό ὄχλο 2.000 (!) μαινόμενων φασιστῶν καί φυγαδεύτηκαν σέ αστυνομική αὔρα, ἀφοῦ κόντεψαν νά λυντσαριστοῦν ἀπό τό ξεσαλωμένο κοπάδι μέ τίς τούρκικες σημαίες καί τά συνθήματα «δῶστε τους σέ μᾶς», «ἀπό δῶ ἔξοδο δέν ἔχει», κτλ... Φοβερὰ ἐπεισόδια ξανάγιναν σέ βάρος τῆς ΤΑΥΑΔ πού θέλησε νά διαμαρτυρηθεῖ τήν μεθεπομένη, ἐνῶ ὁ νομάρχης τῆς ἐπέρριψε τήν εὐθύνη τοῦ

λυντσαρισματός της! Ἀνάλογα συνέβησαν λίγο μετὰ στή Σεβάστεια, συμπλοκές γίνανε καί στήν Πόλη. Διακόσιοι διανοούμενοι τῆς χώρας καταδίκασαν δημοσίως τή μαζική καί κρατικά ὑποδαυλιζόμενη παράκρουση ὡς «ἐθνικισμό». Ἡ ἀπάντηση ἦταν νέα ἐπεισόδια, σέ βάρος πάλι μελῶν τῆς ΤΑΥΑΔ, στήν πόλη Ἀντάπαζαρι... Δέν χρειάζεται νά πάει κανεῖς 50 χρόνια πίσω γιά ἀνάλογες... πολιτισμικές ἐκφράσεις πρὶν 12 χρόνια κάψαν 37 ἀλεβίτες διανοούμενους στή Σεβάστεια, ἔξω ἀπό τό Πατριαρχεῖο κάθε τόσο ἀφρίζει τό ἴδιο εἶδος κι ἂν σᾶς θυμίζει καί κάτι πρόσφατο ἀπό τή Θράκη, πάλι μέσα εἰστε... (Ὅσοι δέ θεωροῦν πῶς οἱ Γκρίζοι Λῦκοι εἶναι ...παρελθόν, ἄς προσέξουν τίς χειρονομίες στή δεξιά φωτογραφία).

Τὸ «κλειδί» γιά τήν ὑπέρτατη ἡδονή

(ἢ πῶς νά γίνετε ὁ ἀπόλυτος μ...)

Διαβάζουμε στήν πρώτη σέ κυκλοφορία κυριακάτικη ἀθηνοφυλλάδα τοῦ κρατιδίου βορειοανατολικά τῆς Ἀφρικῆς ΠΡΩ(κ)ΤΟ ΘΕΜΑ τίς ὁδηγίες πού δίνει ὁ σεξοθεραπευτής κ. **Jack Morin** γιά τοὺς τολμηροὺς ἄνδρες πού θά ἀναζητήσουν (μόνοι τους ἢ μέ τῆ βοήθεια τῶν συντρόφων τους) τὸ... σημεῖο «G».

Ἀφοῦ πρῶτα τοὺς προτρέπει νά κάνουν ἓνα καλὸ μπάνιο γιά νά χαλαρώσουν καί νά νιώσουν ἄνετα συνεχίζει: «Πρὶν κάνετε ὀτιδήποτε ἄλλο, ἀγοράστε ἓνα καλὸ λιπαντικὸ ἀπὸ τὸ φαρμακεῖο. Χαλαρώστε, ἀνοιξτε τὰ πόδια, βάλτε ἀρκετὴ ποσότητα λιπαντικοῦ καί σιγά-σιγά βάλτε ἓνα δάχτυλο μέσα. Κατόπιν πιέστε σταθερὰ τὸ δάχτυλό σας πρὸς τὸ τοῖχωμα τοῦ πρωκτοῦ μέ φορά πρὸς τὸ στομάχι. Συστρέφετε τὸ δάχτυλο κάνοντας κίνηση μπρός-πίσω. Μπορεῖ νά σᾶς πάρει λίγη ὥρα μέχρι νά βρεῖτε τὸ ἀκριβὲς ἐπίμαχο σημεῖο, γιὰ τὸ σὲ κάθε ἄνδρα βρίσκεται σέ διαφορετικὸ σημεῖο. Ἄν τὸ πιέσετε ἢ τὸ τρίψετε θά ἀπολαύσετε μία μοναδικὴ σεξουαλικὴ ἐμπειρία πού θά σᾶς ἀπογειώσει!»

Καί ἡ δημοσιογράφος τῆς ἐφημερίδας σχολιάζει: «Ἐν κατακλείδι, τώρα πού ἡ κοινωνία δείχνει νά ξεπερνάει πολλὰ ἀπὸ τὰ ταμπού της, καιρὸς εἶναι νά καταπολεμηθεῖ καί αὐτό. Εἴτε μᾶς ἀρέσει εἴτε ὄχι, τὸ ἀπόλυτο σημεῖο «G» τῶν ἀρσενικῶν βρίσκεται ἐκεῖ. Εἶναι πολὺ σημαντικὸ - ἐξηγοῦν οἱ ἐπιστήμονες- νὰ θυμόμαστε ὅτι μπορεῖ νά μὴν ἔχουμε ἀμέσως τὰ ἐπιθυμητὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ... ἀτρόμητες ἐξερευνησεις μπορεῖ νά μᾶς ὁδηγήσουν νά ἀνακαλύψουμε ὄλοι μας κρυμμένους θησαυροὺς τοῦ ἀνθρώπινου κορμοῦ, μπορεῖ καί ὄχι. Ἄλλωστε, σημασία ἔχει τὸ ταξίδι, ὄχι ὁ προορισμός...»!

Καί σὲ ὅσους φίλους παρὰ τίς ἀναλυτικὲς ὁδηγίες ἔχουνε μείνει ἀκόμα ἀπορίες, ὁ «A» μπορεῖ νά συμπληρώσει μερικὲς συμβουλές:

1. Ξεκινήστε κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ μπάνιου προκαταρκτικά νά θωπεύετε τήν περιπρωκτικὴ χώρα μέ τὸ τηλέφωνο τοῦ ντουζ, θά βοηθήσει νά χαλαρώσετε καλύτερα,
2. Ἄν ἔχετε ξεχάσει νά ἀγοράσετε λιπαντικὸ, βουλευτεῖτε καί μέ ἀγνὸν παρθένο ἐλαιόλαδο γιά μαγειρέμα, θά κάνετε τὴ δουλειά σας μία χαρὰ,
3. Ἐναλλακτικά ἀντὶ γιά δάχτυλο, χρησιμοποιεῖστε φιάλη Coca Cola ἢ ὅποια ὡς γνωστὸν πάει μέ ὅλα (εἰσοδος ἀπὸ τὴ μεριά τοῦ πώματος),
4. Ἄν παρόλα αὐτὰ δυσκολεῦστε στήν «ἀπογειώση», ἐμπλουτίστε τήν κίνηση τοῦ δαχτύλου καί μέ ἀριστερὰ δεξιὰ κι ἂν κι αὐτὸ δέν φέρει ἀποτέλεσμα ἐπαναλαμβάνετε τρίς ἡμερησίως σὰν φάρμακο - τὸ ἐξηγοῦν οἱ ἐπιστήμονες παρακάτω,
5. Μοιραστεῖτε τὸ μυστικὸ μέ τοὺς φίλους σας, μὴ τοὺς ἀφήνετε δέσμιους τῶν ταμπού τους καί στερηθοῦν μία τέτοια ἐμπειρία - προτείνεται καί ὁμαδικὴ ἀναζήτηση τῶν σημειῶν λίγο πρὶν ἄς ποῦμε τήν παρακολούθηση ἐνὸς μάτς Champions League,
6. Τέλος, καί μέ δεδομένο ὅτι ἔξις δευτέρα φύσις, στήν ἀκραία ἐκείνη περίπτωση πού οἱ ἀτρόμητες ἐξερευνησεις δέν ἔχουν φέρει τὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα μὴ σκάτε, θά σᾶς ἔχει μείνει τούλάχιστον ἡ ἐκπούστευση!

Τὴν ἐπόμενη φορά πού δέν θά βρίσκετε τήν συλλεκτικὴς ἀξίας φυλλάδα στὸ περίπτερο, δώστε τὴ σχετικὴ μίζα στὸν περιπετὰ σας ὅταν τὴν «κλείνετε» κανένα μῆνα πρὶν. Τσιγκουνιές μέ τὴν ὑπέρτατη ἡδονὴ δέν σηκώνει!

Δ.Ν.

Υ.Γ. Δ ε ν πρόκειται γιά πλάκα!!!!!!

Ὁ Βαρδινογιάννης καί ἡ Βαρδαρία

Θά σᾶς ποῦμε μίαν ἀπίστευτὴν μά ἀληθινὴ ἱστορία. Ἦταν ἓνας χαμᾶλης ὀνόματι Ἰρφάν πού ζοῦσε στὸν τενεκὲ μαχαλά καί, ὅπως πολλοὶ Τσιγγάνοι, εἶχε διαλέξει γιά τὸν εὐαυτοῦ τοῦ ἓνα φαναχτερό παρατσούκλι: «Βαρδινογιάννης». Τό ἔμαθε λοιπὸν ὁ Βαρδινογιάννης καί γέλασε. Τί τὸν πείραζε; Ἄς τὸν φωνάζουν στὸν μαχαλά του ὅπως θέλει, ἀφοῦ ἔτσι ἀρέζεται... Μήπως θά πιστέψει κανεῖς ὅτι ὁ Ἰρφάν εἶναι ὁ... Βαρδινογιάννης;

Τὰ χρόνια πέρασαν καί ὁ Ἰρφάν ξεθάρρησε. Μέ τό πού γεννήθηκε ὁ γιοῦς του, πῆγε στὸν Δῆμο καί ζήτησε νά ἐγγραφῆ ὡς Ἰωάννης Βαρδινογιάννης τοῦ Βαρδῆ. Τί νά κάνει κι ὁ ἐκεῖ ὑπάλληλος τὸν ἔγραψε. Κι ὄχι μόνον αὐτό. Τώρα ἰσχυρίζεται δημοσίως ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ἀληθινὸς Βαρδινογιάννης καί ὅτι ἐκεῖνος στήν Ἀθήνα εἶναι ἓνας ἀπατεώνας πού τὸν κλέβει τὴν περιουσία του! Κι ὅτι ἡ ΜΟΤΟΡ Οἶλό του ἀνήκει, ἡ Μαριάννα Βαρδινογιάννη εἶναι ἡ γυναῖκα του καί ὅτι στά γεράματα θά γυρίσει στὸ πατρικὸ του στήν Κρήτη!

Τὰ ἔμαθε ὁ Βαρδινογιάννης καί τρελλάθηκε. «- Ρέ τὸν κωλόγυφτο, θά τὸν γ... θά τὸν σκίσω, σῦρτε τον στά δικαστήρια τώρα!», οὔρλιαξε στοὺς δικηγόρους του. «- Μά... κύριε Πρόεδρε, πῶς θά τὸν ἐμποδίσουμε νά αὐτοαποκαλεῖται ὅπως θέλει; Τί νά κάνουμε;» Ἐλαβαν τὴν προτροπὴ νά τσακιστοῦν νά βροῦν τί μπορεῖ νά γίνει καί ἔφυγαν. Δέν προέκυψαν ὅμως καί πολλοὶ διέξοδοι. Ὁ ἓνας τοὺς εἶπε ὅτι δέν μποροῦν νά παριστάνουν τὸν νουτὸ ξένου ἀνθρώπου, πρέπει νά σεβαστοῦν τὰ ἀνθρώπινα του δικαιώματα καί ἄρα δέν ἔχουν παρὰ νά κάνουν καί νά τό φᾶνε. Ὁ δεῦτερος τοὺς ἐξήγησε πῶς χρειάζεται μιά συμβιβαστικὴ φόρμουλα: Ἐντάξει, νά συνεχίσει κι ὁ... ἐν Ἀθήναις ἐπιχειρηματίας νά χρησιμοποιεῖ τό ἴδιο ὄνομα, ἀπλῶς θά τὸν φωνάζουν καί τὸν

ἄλλον Βαρδινογιάννη - δέν χάθηκε δά ὁ κόσμος! Μέ τόσα λεφτὰ ἀκόμα καί νά διεκδικήσει καί κάτι ἀπὸ τὴν περιουσία σου μετὰ θάνατον δέν θά φτωχύνεις, χῶρια πού θά νιώσει, ἔστω κι ἔτσι, λίγο καλύτερα ἓνας φτωχός. Κι ἂν ἦταν κλέφτης ὁ ἀνθρώπος δέν θά μπορούσε νά κλέβει καί ὡς Ἰρφάν; Ὁ τρίτος συνέστησε διαπραγματεύσεις.

Τί νά γίνει, σοῦ λέει, πολιτισμένοι ἀνθρώποι εἴμαστε, ἄς τό κουβεντιάσουμε. Προτείνεται λοιπὸν στήν ἄλλη πλευρὰ νά υἱοθετηθεῖ ἓνα συναφές ὄνομα, κοντύτερα στήν ἀληθινὴ τῆς ταυτότητα, π.χ. Βαρδινογιάνογλου. Τζίφος. Βρέ καλέ μου, βρέ χρυσέ μου, ὄχι. Βρέ Βαρδινογιώργος, βρέ Βαρδινοκόστας, οὔτε μέ σφαῖρες. Βρέ Γιάννης (κι ὄχι Ἰωάννης), βρέ Γιαννάκης, «τί λέτε, μέ προσβάλετε», ἀντέτεινε ὁ ἄλλος. Ἀνένδοτος.

«Ρέ διάολε», σκέφτονταν οἱ δικηγόροι, «θά μᾶς τό κλείσει τό μαγαζί ὁ κατσιβελος». Πατὶ ὅσον ἀφοροῦσε τοὺς ἴδιους χέστηκαν, δέν πάει νά λέγεται ὅπως θέλει! Τό θέμα εἶναι τό πῶς θά τό ἀνακοίνωναν στὸ ἀφεντικὸ πού ἐπέμενε: «Μὴν τυχόν καί τοῦ δώσετε τό ὄνομα τῆς οἰκογένειάς μου θά σᾶς διώξω ὄλους μέ τίς κλωτσιές! Συνέχισαν τὰ παζάρια γιά δέκα χρόνια. Μόνον ὄφελος ἢ παραχώρηση τοῦ Ἰρφάν ὅτι δέν διεκδικεῖ τὸν Παναθηναϊκό. Τό ἀνακοίνωσαν σχεδόν πανηγυρικά ἀλλὰ εἶδαν ὅτι δέν ἐκτιμήθηκε ὡς μεγάλη ἐπιτυχία καί συνέχισαν τίς διαπραγματεύσεις. Τὰ χρόνια περνοῦσαν, τὰ παζάρια συνεχίζονταν καί παρότι κανένα φῶς δέν φαινόταν, ὑπῆρχε ἡ κρυφὴ ἐλπίδα (ὁ πῖσ χυδαῖος τῆς ὁμάδας τότε κιόλας) πῶς τό ζήτημα θά ξεχαστεῖ. Στὸ μεταξὺ ὄλη ἡ πιάτσα πλέον τὸν φώναζε τὸν Ἰρφάν «Βαρδινογιάννη». Ἄσε πού ἀκούγονταν καί πῶς κάτι Κοκκαλολά-τοψηδες ἔκαναν κέφι τὴν ἱστορία καί τὴν ὑποδαυλίζαν! Τώρα καί στά δικαστήρια θά μπορούσε νά ἔχει σοβαρὴ ὑποστήριξη!

Ἐδῶ διακόπτεται ἡ ἱστορία καί σᾶς καλοῦμε νά συμβάλετε στή συγγραφὴ τοῦ τέλους τῆς. Ἄν εἴσαταν στή θέση τοῦ Βαρδινογιάννη, τί θά κάνατε;

ΒΑΣΟΣ ΛΥΣΣΑΡΙΔΗΣ: Ἡ Κυπριακὴ φωνὴ τῆς ἐλληνικῆς συνείδησης

Στίς 3 Ἀπριλίου βρέθηκε στήν Κομοτηνὴ, καλεσμένος τοῦ «Αντιφωνητῆ» ὁ τ. Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Βουλῆς καί ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς ΕΔΕΚ Βάσος Λυσσαρίδης. Ὁ κ. Λυσσαρίδης, πού εἶναι ἡ ἐμβληματικότερη μορφή τοῦ Κυπριακοῦ ἀγώνα - κατὰ τῆς ἀγγλικῆς ἀποικιοκρατίας, τῆς ἀπριλιανῆς χούντας καί τῆς τουρκικῆς ἐπιθετικότητας - ἀλλὰ καί τοῦ πανανθρώπινου ἀγώνα γιά ἐλευθερία, δημοκρατία, σοσιαλισμὸ

καί αξιοπρέπεια, ἐντυπωσίασε μέ τὸν ἄμεσο, σεμνὸ καί εὐλικρινὴ του λόγο, μέ τὴν ἐκπληκτικὴ του μαχητικότητα καί τὴν ἀφοπλιστικὴ του προσήνεα.
Λεπτομέρειες στή σελίδα 5

Όμοσπονδία Συλλόγων Ελλήνων Ποντίων στην Εύρωπη 12η Πανευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη Ποντιακής Νεολαίας

Τετρακόσιοι νέες και νέοι Ποντιακής καταγωγής, έδωσαν ραντεβού στη Φραγκφούρτη στη 12η Συνδιάσκεψη Ποντιακής Νεολαίας Εύρωπη, στις 2 και 3 Απριλίου. Στο πλαίσιο της συνδιάσκεψης οι νέοι όμογενείς είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν καλύτερα την ιστορία και τον πολιτισμό τους, να γνωριστούν μεταξύ τους και να συμμετέχουν ενεργά στις δράσεις της Όμοσπονδίας Συλλόγων Ελλήνων Ποντίων στην Εύρωπη.

Με τη συνδιάσκεψη στη Φραγκφούρτη κάθε χρόνο κλείνει ο κύκλος των προσυνδιασκέψεων της ποντιακής νεολαίας, που πραγματοποιούνται σε διάφορα κρατίδια της Γερμανίας. Στόχος αποτελεί η ανταλλαγή προβληματισμών, απόψεων και προτάσεων, σε μικρότερους κύκλους αλλά και για να προετοιμαστούν για την ετήσια συνάντηση στη Φραγκφούρτη, που πραγματοποιείται λίγες εβδομάδες πριν το ετήσιο Φεστιβάλ Ποντιακών Χορών Νεολαίας.

Η συνδιάσκεψη διακατέχονταν και φέτος από τον νεανικό και πρωτοποριακό της χαρακτήρα, αφού αξιοποιήθηκαν όλα τα σύγχρονα μέσα των τεχνολογιών για να φέρουν τα θέματα ακόμη πιο κοντά στους νέους. Όπως κάθε χρονιά, το βράδυ του Σαββάτου ήταν αφιερωμένο στο τραγούδι και το χορό, όπου οι νέοι απέδειξαν επιτυχώς, ότι ειδικά σε αυτούς τους τομείς είναι αξίοι συνεχιστές της ποντιακής κληρονομιάς. Οι νέοι όμογενείς κράτησαν ενός λεπτού σιγή για τον σημαντικό Πόντιο τραγουδιστή και συνθέτη Χρύσανθο Θεοδωρίδη, που έφυγε από τη ζωή στις 30-3. Κλείνοντας τη συνδιάσκεψη οι Πόντιοι νέοι έδωσαν ραντεβού για τις 4 Ιουνίου στο Ludwigshafen, όπου για άλλη μία φορά θα συναντηθούν, μέσα από τους χορούς του Φεστιβάλ Ποντιακών Χορών Νεολαίας.

Όπως επισημαίνει η **Σοφία Καρυπίδου**, επικεφαλής της Συντονιστικής Επιτροπής Νεολαίας, κάθε συνδιάσκεψη καλύπτει ιστορικά θέματα του Πόντου, θέματα που αφορούν τον πολιτισμό, τους νέους, την κοινωνία και την ανθρωπότητα. Η Πανευρωπαϊκή Συνδιάσκεψη αποτέλεσε πολύ νωρίς ετήσιο θεσμό της Όμοσπονδίας και της νεολαίας της, αφού συγκεντρώνει κάθε χρόνο εκατοντάδες νέους από όλους τους Συλλόγους Ποντίων στην Εύρωπη.

Προσφωνώντας τους νέους ο Πρόεδρος της ΟΣΕΠΕ, κ. **Γιώργος Αμαραντίδης** εξέφρασε την υπερηφάνειά του για την Όμοσπονδία Συλλόγων Ελλήνων Ποντίων στην Εύρωπη και ειδικότερα για την οργάνωση της ποντιακής νεολαίας. Από την πλευρά τους οι νέοι της Συντονιστικής Επιτροπής Νεολαίας επισήμαναν τα 10 χρόνια πετυχημένης οργάνωσης και δράσης της ποντιακής νεολαίας στην Εύρωπη και ευχαρίστησαν τα άτομα του Διοικητικού Συμβουλίου για την άριστη συνεργασία, αλλά και τους

πρωτεργάτες που είχαν το όραμα να οργανώσουν τη νεολαία στους κόλπους της Όμοσπονδίας Ποντίων. Μία νεολαία που με το πέρασμα των χρόνων δυνάμωσε, απέκτησε ποικίλες δράσεις και μεγαλούργησε, πάντοτε σε συνεργασία με τους συλλόγους και το Δ.Σ. της ΟΣΕΠΕ.

Φέτος οι νέοι είχαν κάτι ακόμη για να αισθανθούν περήφανοι: την έκδοση του 1ου περιοδικού ποντιακής νεολαίας. Ένα περιοδικό-έγχειρίδιο για όλους τους νέους που ενδιαφέρονται για το έργο των νέων της Όμοσπονδίας, για την ιστορία και τον πολιτισμό των Ελλήνων του Ευξείνου Πόντου. Το περιοδικό των νέων πραγματοποιήθηκε με την ευγενική στήριξη του χορηγού της ΟΣΕΠΕ, κ. **Εμμανουηλίδη**. Οι σύνεδροι ευχαρίστησαν και τον χορηγό της ποντιακής τους βραδιάς, κ. **Γαλανίδη** που με αγάπη για το ποντιακό στοιχείο, την Όμοσπονδία Ποντίων και ιδιαίτερα με μεγάλη αγάπη

προς τους νέους βρίσκεται πάντοτε στο πλευρό της ΟΣΕΠΕ. Μηνύματα στη Συνδιάσκεψη έστειλαν ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο Υπουργός Έξωτερικών κ. Παναγιώτης Σκανδαλάκης, ο Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Διακομματικής Επιτροπής για τον Απόδημο Έλληνισμό κ. Εγγένιος Χαϊτίδης, ο Αντιπρόεδρος του ΣΑΕ και Συντονιστής του ΣΑΕ Περιφέρειας Εύρωπης, κ. Άγγελος Ασλανίδης κ.ά.

Κοντά στους νέους παραβρέθηκε η εκπρόσωπος της ΓΤΑΕ, κ. Εύα Παπαδάτου, καθώς επίσης η κ. Νταή, ο Συντονιστής Νεολαίας του ΣΑΕ Εύρωπης, Γρ. Τσαμουρλίδης, η εκπρόσωπος του Έλληνικού Γενικού Προξενείου στη Φραγκφούρτη κ. Μουτάφη και ο Πρόεδρος της Όμοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων κ. Κώστας Δημητρίου.

Φέτος στη Συνδιάσκεψη ήταν προσκεκλημένοι ο κ. Γ. Σαββαντίδης, όμοτιμος καθηγητής πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο οποίος μίλησε για την Ποντιακή Διάλεκτο, ή Θωμαΐς Κιζιρίδου, συγγραφέας-δημοσιογράφος, που έφερε κοντά στους νέους την αιωνόβια χροιά της ποντιακής κουζίνας και ο Φάνης Μαλκίδης, Λέκτορας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, ο οποίος αναφέρθηκε στην Ιστορία, τον Πολιτισμό και το μέλλον του Ποντιακού Έλληνισμού.

Στο τέλος της Συνδιάσκεψης έγινε προβολή της ταινίας «Περιμένοντας τα σύννεφα», ταινία που είναι βασισμένη στο έργο ΤΑΜΑΜΑ του Γ. **Ανδρεάδη** και έχει ως θέμα τον κρυπτοχριστιανισμό στον Εύξεινο Πόντο.

Πορίσματα της Συνδιάσκεψης - Το φθινόπωρο το 1ο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Ποντίων Νέων

Έχοντας την εμπειρία 12 Πανευρωπαϊκών Συνδιασκέψεων Ποντίων νέων και δεκάδων προσυνδιασκέψεων στον γερμανικό χώρο, η νεολαία της ΟΣΕΠΕ αποφάσισε ομόφωνα να πραγματοποιήσει το 1ο Πανευρωπαϊκό Συνέδριο Ποντίων Νέων το Φθινόπωρο του 2005 στη Φραγκφούρτη. Στόχος του συνεδρίου είναι να υπάρξει αλληλογνωριμία και να δρομολογηθούν νέες συνεργασίες με τους νέους της Παμποντιακής Όμοσπονδίας Ελλάδας, καθώς επίσης με τους Ποντίους νέους που ζουν σήμερα στις παρευξινίες περιοχές.

Ο Φάνης Μαλκίδης στο βήμα

Ποιά Αθήνα; Ίσταμπούλ!

ΧΑΡΤΟΣΧΟΛΙΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ 2005!!!
(KIRTASIYE 06S 240S - CNR - ISTANBUL)

Για καλύτερη ποιότητα αγοράστε το Περιορισμένο Κέντρο Έργων (CNR) της Κοσταντινούπολης οργανισμένη την δεύτερη έκδοση χαρτοσχολικών ειδών και ειδών γραφείου. KIRTASIYE 06S. Η έκδοση, καταρτισμένη σε ποικίλα μεγέθη/τύποις: 240x300 mm, 227x300 mm. Συσκευασίες ανάλογες στις μερικές/πλείστες εκδόσεις που είναι: 40x40 ή 70x70 mm της Φραγκφούρτης, η Κατάνη της Μόσχας και η Σερρα της Αθήνας.

Την επόμενη (2004), αντίστοιχη περίοδο της KIRTASIYE 06S (καταρτισμένη πάνω από 2400 εκδόσεις (από τους οποίους οι 1900 ήταν εξωτερικού κατασκευής). Στην επόμενη έκδοση παρατίθενται επίσης:

καταρτισμένη Λατομεία και Γλάστρες (από τις οποίες):

(Μόνο με 109 euro)

Επίσης ακόμα ενδιαφέρεστε για την Χαρτοσχολική της Αθήνας???

Είπαμε, να μας ενδιαφέρει μόνο η κονόμα, αλλά άς υπάρχει και κανένα όριο ρε παιδιά! Δέν αφήσατε πουθενά κανένα! Φτάσαμε στο σημείο τουριστικό γραφείο της Θεσσαλονίκης να προτείνει (και καλά κάνει, δουλειά του είναι) σε βορειοελλαδίτες εμπόρους να τους πάει στη διεθνή έκθεση χαρτοσχολικών ειδών της Πόλης (Kirtasiye ofis), πώς όμως; Καταλήγοντας στο άποστοματικό, ρητορικό, έρωτημα «Εσείς ενδιαφέρεστε ακόμα για την Χαρτοσχολική της Αθήνας;»!!! Αυτό ο συνδυασμός του αντιαθηναϊσμού της συμπρωτεύουσας με τη στροφή προς ανατολάς για δουλειές (μόνο;) ήχει αποκρουστικά. Και τί έχετε να πείτε κύριοι του Diesel Travel για κείνους που δέν ενδιαφέρονται πιά για τὰ τουριστικά γραφεία της Θεσσαλονίκης και προτιμούν της Πόλης; Ή για κείνους που δέν ενδιαφέρονται για τὰ οποιαδήποτε προϊόντα και υπηρεσίες της χώρας; Μα, αφού τὰ βρίσκουν πιά καλά στην Τουρκία; Μήπως ν' αλλάζαμε και τίποτε σύνορα για να έχουμε ακόμα καλύτερες τιμές; Νά τό σκεφτούμε κι αυτό, γιατί όχι; Τό κλασικό έρωτημα κάθε τενεκέ είναι τό τρομερό «εσύ θά σώσεις την Ελλάδα;» ΟΚ, μή τή σώζετε. Αλλά όχι και να γίνεται συναγωνισμός ποιός θά τήν πρωτοσκοτώσει!

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
Ο πρόεδρος του ΚΕΑΔ Βαγγέλης Ντούλης απέκλεισε κάθε ένδεχομενο συνεργασίας με το Σοσιαλιστικό Κόμμα, στις βουλευτικές εκλογές που θα διεξαχθούν το ερχόμενο καλοκαίρι. “Δέν υπάρχει κατάλληλη ατμόσφαιρα για διαπραγματεύσεις, διότι το κυβερνών κόμμα μιλάει για μία συμφωνία έλεμμοσύνης την οποία δέν έχουμε ανάγκη”, δήλωσε ο κ. Ντούλης. Ο άρχηγός του ΚΕΑΔ απέκλεισε επίσης την πιθανότητα προεκλογικής συνεργασίας με το Σοσιαλιστικό Κόμμα και σε όρισμένες εκλογικές περιφέρειες, όπως π.χ. στη Χιμάρα. Μετά από ζωηρές συζητήσεις και αντιπαράθεση θέσεων, η ήγηση του ΚΕΑΔ επέλεξε τους υποψήφιους βουλευτές που θά κατέβουν στις τρεις περιφέρειες στον Νότο της χώρας, όπου είναι έντονη η παρουσία του ελληνικού στοιχείου. Στην εκλογική περιφέρεια άρ. 100 των Αγίων Σαράντα η ήγηση του ΚΕΑΔ αποφάσισε υπέρ της υποψηφιότητας του νυν ύφυπουργού Γεωργίας, Θωμά Μήτσου. Όσον αφορά την εκλογική περιφέρεια Δελβίνου-Χιμάρας, η ήγηση του κόμματος ψήφισε ομόφωνα υπέρ της υποψηφιότητας του πρώην ύφυργου Δικαιοσύνης Σπύρου Πέτσι, ενώ στην εκλογική περιφέρεια της Δρόπολης του Άργυροκάστρου, υποψήφιος του ΚΕΑΔ θά είναι ο Σπύρος Ξεράς, ο οποίος θά έχει ως αντίπαλο από τό Σοσιαλιστικό Κόμμα τόν επίσης Έλληνα μειονοτικό Βαγγέλη Τάββο. Ο Θωμάς Μήτσος του ΚΕΑΔ στους Αγίους Σαράντα θά έχει αντίπαλο από τό Σοσιαλιστικό Κόμμα τόν Στεφάν Τσίπα. ΟΜΟΝΟΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΑΔΑ- ΑΛΒΑΝΙΑ Νά μήν πολιτικοποιείται ο άθλητισμός, όπως και τήν πάγια θέση της πώς οι σχέσεις Ελλάδος και Αλβανίας πρέπει να συνεχιστούν μέ έντονο ρυθμό βελτίωσης, επισημαίνει μέ ανακοίνωσή της η Δημοκρατική Ένωση της Εθνικής Έλληνικής Μειονότητας «Ομόνοια», μέ άφορμή περιθωριακά γεγονότα που συνέβησαν κατά τους ποδοσφαιρικούς αγώνες μεταξύ των αντιπροσωπευτικών ομάδων των δυο χωρών μέ ρατσιστικές εκφάνσεις και πράξεις βεβήλωσης των εθνικών συμβόλων. Όπως τονίζει η «Ομόνοια» η προοδευτική κοινή γνώμη και των δυο χωρών οφείλει να άπορρίψει κατηγορηματικά τέτοιες πράξεις,

ένω επισημαίνει ότι οι σχέσεις των δυο χωρών πρέπει να έχουν ως στόχο τήν έπίσπευση των ευρωπαϊκών διαδικασιών στην Αλβανία, όσο και τή σταθερότητα στην περιοχή των Βαλκανίων. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ Η ένίσχυση της συνεργασίας της Ελλάδας και της Αλβανίας στους τομείς της ενέργειας, και συγκεκριμένα του πετρελαίου, του φυσικού αερίου, της ηλεκτρικής ενέργειας και μορφών έναλλακτικής ενέργειας, άποφασίστηκε στη διάρκεια της 9ης Μικτής Διύπουργικής Έπιτροπής των δυο χωρών που πραγματοποιήθηκε στα Ίωαννίνα. Ο ύφυπουργός Έξωτερικών Ε. Στυλιανίδης και ο Χιμαριώτης ύπουργός Οικονομίας της Αλβανίας Αναστάσιος Άγγελης υπέγραψαν τό “Πρωτόκολλο των Ίωαννίνων” μέ τό οποίο άντιμετωπίζονται έκκρεμότητες στον χώρο των τηλεπικοινωνιών, της φορολογίας και δομολογούνται νέες πολιτικές για τό περιβάλλον και τήν κοινωνική άσφάλιση. Στην Έπιτροπή έκφράστηκε η έπιθυμία της ελληνικής πλευράς για τή συμμετοχή ελληνικών επιχειρήσεων στις ιδιωτικοποιήσεις στην Αλβανία, όταν αυτές δρομολογηθούν. Άποφασίστηκε η δρομολόγηση του έργου της κατασκευής του οδικού άξονα Σαγιάδα - σύνορα - Κονίσπολη - Άγιοι Σαράντα στο πλαίσιο του Έλληνικού σχεδίου Οικονομικής Άνασυγκρότησης των Βαλκανίων, για τό οποίο η άλβανική πλευρά υπέβαλε ήδη σχετική μελέτη και άναμένεται τό έπόμενο διάστημα να ξεκινήσουν οι συναντήσεις των τεχνικών έπιτροπών που θά τό άξιολογήσουν και θά τό κοστολογήσουν. Η Ελλάδα είναι ο δεύτερος έμπορικος εταίρος της Αλβανίας, ο πρώτος επενδυτής μέ 250 ελληνικές ή έλληνο-άλβανικές επιχειρήσεις να δραστηριοποιούνται στη χώρα, ενώ τὰ τελευταία χρόνια έχουν πραγματοποιηθεί ιδιωτικές επενδύσεις 400 εκατομμυρίων δολαρίων και έχουν δημιουργηθεί πάνω άπό 9000 θέσεις έργασίας. Ταυτόχρονα, στα πλαίσια της αναπτυξιακής συνεργασίας, η Ελλάδα έχει παράσχει στην Αλβανία 190 εκατομμύρια ευρώ διμερώς ή μέσω της Κοινωνίας των Πολιτών, πράγμα που τήν καθιστά τόν πρώτο αναπτυξιακό εταίρο της. Η άλβανική αγορά είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα έπιτυχούς άσκησης οικονομικής διπλωματίας από τή νέα Κυβέρνηση, καθώς έπετεύχθη αύξηση των εξαγωγών κατά 15% τό τελευταίο έτος (358 εκ. \$ τό 2003, 414 εκ. \$ τό 2004), ύστερα και από τή σχετική κινητικότητα του Υπουργείου Έξωτερικών.

ΧΑΜΕΝΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

Εικοσιδύαχρονη κόρη την είχε / αναστήσει / μ' όλη την αγάπη, το κύρος και την / αξιοπιστία του / **Μα οι χαλεποί καιροί του επέβαλαν να την παντρέψει για να την συντηρήσει. Ο πάμπλουτος γαμπρός του ζήτησε / το χέρι της / Του πρόσφερε τα κεφάλαιά του και επένδυσε για προίκα στην τιμότητά / της.**
Η αθωότητα έφτανε στο τέλος της με το / γάμο / **μα ήταν νυφούλα τόσο όμορφη η Αντικειμενικότητά του!**

Γιάννης Στρούμπας

Άντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
και Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεομοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο: **Καραϊσκος Κώστας**
Συντάσσεται από έπιτροπή
Έκτύπου: **ΕΚΔΟΤΙΚΗΡΩΔΙΩΤΗΣ ΑΕ**

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 22 €
Έξωτερικών, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €
Άριθμοί λογαριασμών:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Τό φυλαχτό της ποίησης

Ο Πάνος Θεοδωρίδης στον «Αγγελιοφόρο» (31-3), για τον θανόντα ποιητή Μίλτο Σαχτούρη:

«Όταν ανακάλυψε την ανεμόσκαλα προς το οὐράνιο λιβάδι με τις λέξεις, δεν πήρε μαζί του σακίδιο να τις μαζεύει. Ανέβηκε στο λιβάδι και όταν κατέβηκε, είχε μαζί του ό,τι μπορεί να κρατήσει μία παλάμη. Με έκαστο οὐράνιες λέξεις, διαλυμένες μέσα σε άλλες χιλίες που υπήρχαν καταγής, διαμόρφωσε ένα αγαθό ποιητικό έργο, τόσο κλειστό και παρεξηγημένο, ώστε ακόμη και οι δυνάστες που τόσο φοβότανε, τον έλοζαν στις διακρίσεις και στους έπαινους, αντί να τον στήσουνε γρήγορα στον τοίχο και να τον έξοντώσουν.

Τρόπαιο κάθε κριτικού, καθρέφτης μίας κλειστής καρδιάς, ο Μίλτος Σαχτούρης (1919-2005) είπε λιγότερα απ' αυτά που μπορούσε, μπόρεσε περισσότερα από αυτά που άντεχε, άντεξε όσα υπέφεραν οι κάτοικοι μίας τεράστιας πόλης. Εύτυχώς, ήταν περίπου αδύνατον να μελοποιηθεί (ό σμιλεμένος ήχος της ποίησης δέ διασπάζεται σε μείζονες και έλάσσονες κλίμακες) κι έτσι γλίτωσε το γενικό θαυμασμό, τα γήπεδα, την πολιτιστική ανάπτυξη, τον τουρισμό και τις απόψεις του περι Καλομοίρας και "Λάμψης" άφισοκολλημένες στις πλάτες των περαστικών. Φόρεσε ένα ζεστό κόκκινο αίμα, γυαλιά από πέτρα, ενώ ένας γυάλινος χαρτοπόλεμος μάτωνε τις καρδιές. Πίστευε ότι υπηρετεί την Ποίηση, ένα τέρας που επιβιώνει επειδή δεν υπάρχει, ένα κέλυφος που δεν έχει σπάσει ακόμη, επειδή ποτέ του δεν φιλοξένησε τον κρόκο της ζωής.

Όταν τελειώσει το νεκρολόγιο και το κατεύοδιο, θα βρεθεί στον ίδιο μακρινό τόπο με τον Πάουντ, τον Έγγονόπουλο, τον Βερλέν. Νέα παιδιά και τρελαμένοι μεσόκοποι θα σώζονται άραιοι και που ανακαλύπτοντας τους ήχους του. Φλύαρες και γι' αυτό βαθυστόχαστες διατριβές για το έργο του, θα λησμονούν να προειδοποιούν για το άψεντι που περιέχει. Πικρότατες σταγόνες γλιστρούν στον πάγο. Βλέμματα ξένων που γίνονται οικεία όταν λάμπει ανάμεσά τους ή φράση "τί κάνει, την καρδιά μας καρφώνει; / ναι, την καρδιά μας καρφώνει / ώστε λοιπόν είναι ποιητής".

Καταλαβαίνω, άναγνώστες μου, ότι έχετε τις δουλειές και τις έγνοιές σας. Παρ' όλα αυτά, όσοι μπορείτε, αναζητήστε στα βιβλιοπωλεία του Σαββάτου ποιήματα του Μίλτου Σαχτούρη. Μην τα διαβάσετε, αν βαριέστε. Κρατήστε αυτό το ένοχο άψεντι κάπου στο σπίτι σας, σαν άκατανόητο φυλαχτό. Η ώρα της θλίψης και η στιγμή της μεταστροφής, ο χρόνος του φόβου και ο φόβος του χρόνου έχουν την παύση τους. Μέσα στο έργο του Σαχτούρη θα καταλάβετε ότι δεν άρκει να λέτε "πανάω" για να πονέσετε ή το αντίστροφο. Όταν οι λέξεις γίνονται φυσικοί ήχοι, η έξοδος είναι κοντά. Στην έξοδο δεν όδηγει ή ανεμόσκαλα, αλλά ή καταπακτή».

Πτυχές Κινήματος

Ο Γιάννης Πανούσης προλογίζει το βιβλίο του Γ. Κατσιμπάρδη «ΠαΣοΚ και έκσυγχρονισμός» (Λιβάνης, 2005) με διαθέσεις...αντιφωνητικές:

«...Επιτέλους, ένας πολιτικός που δεν χρεώνει όλα τα λάθη της παρατάξης του στην αντίπαλη παράταξη. Επιτέλους, ένας πολιτικός που δεν αυτολογοκρίνεται, δεν στρογγυλεύει, δεν χρησιμοποιεί δίκωση γλώσσα (...) Η έξουσία έγινε αυτοσκοπός. Η στρατηγική του αποτελέσματος κατισχύει της ήθικης (και της νομιμότητας) των μέσων. Η Πολιτεία, όμως, έχει ανάγκη από θεσμούς, θεματοφύλακες και πολίτες. Δεν της χρειάζονται κλειδοκράτορες, δεσμοφύλακες και πόνια. Ο Γ. Κατσιμπάρδης γνωρίζει καλά ότι στο ΠαΣοΚ περισεύουν τα τρωκτικά, οι διπρόσωποι, οι έμμισθοι, οι businessmen, οι μαγαζάτορες. Μας ταλάνισαν και μας ταλανίζουν οι κάθε είδους παρεούλες. Σκοπός της κάθε παρεούλας είναι να προωθηθούν σε κάρια πόστα τα παιδιά της παρεούλας, ανεξαρτήτως προσόντων, τίτλων, εφύιας, ήθους κλπ. Αυτή ή πολιτική μασονία αυτοδικαίωεται. Στο όνομα του συσχετισμού δυνάμεων (ποιών δυνάμεων;έναντίον ποίου;γιατί;) χάνονται οι (ένδεχόμενες) άρχικές βλέψεις - ικανότητα δημοσίων ανδρών, έντιμη διαχείριση, δημοκρατική λειτουργία - και καθώς επικρατεί σύγχυση και ως προς το πρόσωπο του έχθρου, ο καιρός περνάει «κονταροχτυπώντας ανεμόμυλους» (...) Η μετάβαση από ένα κίνημα - άνεμο σ' ένα κόμμα - σφραγίδα είχε ως αποτέλεσμα να καλλιεργηθούν αντιλήψεις ιδιοκτησίας και πρακτικές κλειστών δωματίων. Έτσι στο μέλλον τα κέντρα έξουσίας που θα δίνουν τη γραμμή θα λειτουργούν εκτός κόμματος, σε λείσυχες ειδικών και σε παρέες έμπιστων. Τα υπόλοιπα - ήγουν, οι άγιογραφίες και τα έξοδα παράστασης - θα τα αναλαμβάνουν τα media...»

Και μή χειρότερα...

Από το διαδικτυακό «Καλάμι» της Όμογένειας:

«...Με τη συμμετοχή εκπροσώπων των Όργανώσεων Gay και Lesbian, που έχουν έδρα το Σάν Φρανσίσκο της Καλιφόρνιας (Gay By the Bay, San Francisco Lesbian, Gay, Bisexual and Transgender Community Center and Different Spokes San Francisco), Gay (και μη) Έλληνοαμερικανών μητροπολιτών και έπισκόπων, όμογενειακών παραγόντων, άρχόντων του Πατριαρχείου, πλήθους κόσμου (1.500 σύμφωνα με την έφημ. San Francisco Chronicle) και προεάρχοντος του Αρχιεπισκόπου Αμερικής Δημητρίου, έγινε το Σάββατο 2 Απριλίου 2005 ή ένθρόνιση του νέου μητροπολίτη Γεράσιμου ("Τζέρρυ"), που εξέλεξε ή "Ιερά" Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου για την χηρεύουσα θέση της πόλης και των δυτικών Πολιτειών των ΗΠΑ, όπου έχουν την έδρα τους και οι μεγάλες οργανώσεις Gay (ή Όμοσπονδία τους ονομάζεται... "Μέγας Αλέξανδρος") και Lesbian της χώρας.

Όπως δήλωσε ή Jadine Louie, καλλιτεχνική διευθύντρια της όρχήστρας "The San Francisco Lesbian & Gay Freedom Band", που ιδρύθηκε στα 1978, με την εύκαιρία του γεγονότος θα συμμετάσχει -ή όρχήστρα- μαζί με τις 6χρωμες σημαίες των Όργανώσεων (the rainbow flag, a symbol of gay and lesbian pride), στις τωραστικές εκδηλώσεις, εκφράζοντας παράλληλα τη χαρά της για την μητροπολιτοποίηση ενός Gay Έλληνα κληρικού. Αναφερόμενη στις δηλώσεις του νέου Μητροπολίτη για το ζήτημα γάμου μεταξὺ όμοφυλόφιλων, εξέφρασε τη μεγάλη ίκανοποίησή της για τις θέσεις του. Ο Γεράσιμος ("Τζέρρυ"), τακτικό μέλος της Κοινότητας Gay Βοστώνης στο παρελθόν, στην όμιλία του στην τελετή της ένθρόνισής, που έγινε στην πόλη Ώκλαντ υποσχέθηκε ότι θ' άσχοληθεί, εκτός των άλλων, με ζητήματα της νεολαίας...»

ΛΙΒΑΝΟΣ: Προς τή Βάρκιζα;

Καθώς ό κλειός σφίγγει γύρω από τόν Λίβανο, με τούς Αμερικανούς σε ρόλο (πάλι) τραμπούκου τών έβραίων άφεντικών, έπικοινωνήσαμε με τήν Χεζμπολλάχ, τήν πολιτική όργάνωση που άπάλλαξε με τόν ένοπλο άγώνα της τή χώρα από τήν Ισραηλινή Κατοχή και πήραμε μερικές άπαντήσεις στα τρέχοντα ζητήματα. Η άφιξη του άνεπιθύμητου «Αμερικανού» διπλωμάτη David Satterfield, χωρίς τήν άδεια της Λιβανέζικης κυβέρνησης και με τρόπο που άποδεικνύει τόν στόχο της έπιλογής του, προοιωνίζεται πολύ άσχημες εξέλιξεις για τή χώρα τών κέδρων, παρά τήν έκπεφρασμένη με έντοπωσιακά συλλαλητήρια βούληση του λαού...

Τέλος έποχής: Έκκενώνεται από τούς Σύριους ή θρυλική κοιλάδα Μπεκάα που τόσα όνειρα όπλισε

Ο γ.γ. της Χεζμπολλάχ Χασάν Νασράλα δήλωσε πώς σκοπεύει να πετύχει εκεί που απέτυχε το Ισραήλ με στρατιωτικά μέσα: Τόν άφοπλισμό της αντίστασης και τόν έξοβελισμό της Συρίας. Για τήν Συρία είπε ότι ή άπόσυρση τών δυνάμεων της βάσει της συμφωνίας του Ταϊφ άρκούσε (έτσι μειώθηκαν οι 40.000 σε 14.000) Ο ΥΠΕΞ της χώρας Μαχμούτ Χαμούντ προειδοποίησε πώς όσο τά Κτήματα Σίμπα παραμένουν υπό Ισραηλινή Κατοχή δεν πρόκειται να παύσει ή αντίσταση. Σε δηλώσεις του ό Χασάν Νασράλα κατηγόρησε τόν Αμερικανό άξιωματούχο πώς άσκει έπιρροή στους άντιπάλους της Κυβέρνησης και ήρθε στον Λίβανο για να έμπλακει και στις τελευταίες λεπτομέρειες τών υποθέσεων της χώρας. «Νομίζω ότι πρόκειται να στήσει ένα κέντρο έπιχειρήσεων στην Αμερικανική Πρεσβεία για να κατευθύνει τις Λιβανέζικες υποθέσεις», δήλωσε ήδη από τις πρώτες μέρες του Σάτερφιλντ στη Βηρυττό και έπέμενε πώς παρά τις ύποκριτικές δηλώσεις τότε, ότι σκοπός τών ΗΠΑ και του Ισραήλ είναι ό άφοπλισμός της Χεζμπολλάχ.

Λίγες μέρες κράτησαν οι φαρισαϊσμοί. Ήδη στις 18 Μαρτίου ό Μαρωνίτης Πατριάρχης Ν. Σφέρν κάλεσε τήν Χεζμπολλάχ να καταθέσει τά όπλα μαζί με τήν άπόσυρση τών Σύριων από τή χώρα. Ακολούθησαν κι άλλοι, έπισήμως δέ ό άπεσταλμένος του ΟΗΕ Ρέντ Λάρσεν συζήτησε (5-4) με τόν Λιβανέζο πρωθυπουργό Λαχούντ τό θέμα τών όπλων της Χεζμπολλάχ, «χωρίς να καταλήξουν κάπου». Χαρακτηριστικό: Όταν ή Ισραηλινή άεροπορία έπόπτευσε τήν κοιλάδα Μπεκάα άν όντως εκκενώθηκε, ή Χεζμπολά άπάντησε στέλνοντας μή έπανδρωμένο κατασκοπευτικό άεροσκάφος πάνω από τό βόρειο Ισραήλ! Είναι ό μόνος του αντίπαλος, όποτε...

Τό συνέδριο της EGITIM SEN

Στις 25-27/3 πραγματοποιήθηκε στην Άγκυρα τό συνέδριο της Egitim Sen, της άριστερης Τουρκικής Όμοσπονδίας Έκπαιδευτικών, που έχει πάνω από 250.000 μέλη. (Υπάρχουν άλλες δύο εκπαιδευτικές Όμοσπονδίες, μία τών άστικών κομμάτων με 150.000 μέλη και μία ισλαμική με 100.000 μέλη). Η Egitim Sen δεν είναι μόνο ή μεγαλύτερη όργάνωση από πλευράς μελών, αλλά έχει και πλούσια δράση, όχι μόνο στα εκπαιδευτικά θέματα αλλά και στον τομέα των δημοκρατικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Πριν δύο χρόνια τό τουρκικό κράτος έπεχείρησε να θέσει εκτός νόμου τήν Egitim Sen, με άφορμή άρθρο του καταστατικού της που προβλέπει ότι στόχος της είναι «όλα τά παιδιά τά διδάσκονται τη μητρική τους γλώσσα». Επίσης, πριν περίπου έναν χρόνο δόθηκε μία μεγάλη μάχη για τήν προάσπιση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης. Η τουρκική Κυβέρνηση προσπάθησε να περάσει νόμο για τή μεταφορά πόρων από τόν κρατικό προϋπολογισμό για τήν Παιδεία στα ιδιωτικά σχολεία, μέσω της χρηματοδότησης των διδάκτρων του 15% των μαθητών της Τουρκίας, προκειμένου να έγκαταλείφουν τά δημόσια σχολεία και να φοιτήσουν σε ιδιωτικά.

Αυτό που πραγματικά άξίζει άναφοράς είναι ότι ή Egitim Sen χαιρεί σεβασμού και έκτίμησης από τούς Τούρκους άγωνιστές, μία που μέσα άπ' τούς άγώνες της περνάει και ή νομιμοποίηση της Άριστερης στη συνείδηση του τουρκικού λαού. Όσον άφορα στα εκπαιδευτικά θέματα, ή αντίσταση στα σχέδια της τουρκικής Κυβέρνησης για ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης και ή διατήρηση τής δημόσιας και δωρεάν χαρακτήρα του σχολείου παραμένει προτεραιότητα της Egitim Sen.

Τό συνέδριο πραγματοποιήθηκε μέσα σε κλίμα άγωνιστικότητας και άντιιμπεριαλιστικής έξαρσης. Συνεχώς και έντονες ήταν οι άναφορές στους άγώνες των λαών ενάντια στον

έΜΜΕσματα...

1) ΑΠΟΣΙΩΠΗΣΗ: Είναι τό διάσημο τζαμί τών Αβασιδών στη Σαμάρρα, με τόν σπειροειδή μιναρέ. Κτίσμα του 9ου μ.Χ. αιώνα, έπεβίωσε τών Μογγόλων και τών Όθωμανών, διατηρήθηκε για 1155 χρόνια σε θαυμάσια κατάσταση, μέχρι που ήρθαν οι Αμερικανοί: Κατέλαβαν τή Σαμάρρα, έστησαν ελεύθερους σκοπευτές στην κορυφή του μιναρέ και σήμερα όλο τό άνω μέρος έχει καταστραφεί - λείπει έντελώς!

2) ΨΕΜΜΑΤΑ: Πρό ήμερών έπεσε στο Αφγανιστάν άμερικανικό ελικόπτερο Σινούκ, «λόγω καιρού», όπως μετέδωσαν τά πρακτορεία είδήσεων. Πόσοι ήταν οι έπιβαίνοντες όμως; Παρά τή σαφή εικόνα πώς ήταν όλοι νεκροί, ξεκίνησαμε από άναποκρίσεις για 4, μετά 2, μετά 9 και τέλος, μετά από μέρες... 18 νεκρών!

3) ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ: Πέντε παιδιά στη Γάζα παίζανε ποδόσφαιρο κοντά στο Τείχος. Τά τρία πέσαν νεκρά από πυρά Ισραηλινών στρατιωτών που ισχυρίστηκαν πρώτα ότι μετέφεραν όπλα (!) και μετά ότι προσπαθούσαν να πετύχουν με τή μάλλα τήν κάμερα (άρα άξιζαν από μία σφαίρα...). Ο διευθυντής της UNICEF, Toshiyuki Niwa, καταδίκασε τή φοβερή δολοφονία. Χιλιάδες κόσμος πήγε στην κηδεία των 15χρονων, ή Χαμάς έριξε μερικές ρουκέτες χωρίς θύματα και τέλος. Φωτογραφία; Δεν υπήρχε πουθενά!

ίμπεριαλισμό τών ΗΠΑ και τών συμμάχων τους. Η προάσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων παραμένει επίκαιρη και άναγκαία, όσο κι άν οι Εύρωπαίοι προσπαθούν να πείσουν για τό αντίθετο. Τίς ήμέρες του συνεδρίου στην Άγκυρα αλλά και σε όλόκληρη τήν Τουρκία επικρατούσε μία έθνικιστική, φασιτική ύστερία. Με έντολή της Κυβέρνησης Έρντογάν και του Γενικού Έπιτελείου Στρατού όργανώθηκε μία φασιστική έκστρατεία με στόχο τήν καταστολή και τόν έκφοβισμό των άγωνιστών που παλεύουν για εεουθερίες και δικαιώματα στην Τουρκία. Η όθεν άφορμή αυτής της «έθνικης έπιστράτευσης» ήταν ή ένέργεια δύο παιδιών 12 και 14 χρόνων να πετάξουν στο χώμα δύο Τουρκικές σημαίες. Σ' όλη τή χώρα όργανώθηκαν σημαιοστολισμοί, συλλαλητήρια και φασιστικές έπιθέσεις έκφοβισμού έναντίον Τούρκων άγωνιστών.

Η όργάνωση του συνεδρίου ήταν άφορη και ή φιλοξενία που παρασχέθηκε στις ξένες αντιπροσωπείες εκπαιδευτικών όμοσπονδιών που είχαν κληθεί ήταν έντυπωσιακή. Έκ μέρους της ΟΛΜΕ στο συνέδριο παραβρέθηκε ό Κ. Βαμβακάς, εκπρόσωπος των Άγωνιστικών Παρεμβάσεων στο ΔΣ της ΟΛΜΕ.

Τέλος, στις 29 Μαρτίου έγινε στην Άγκυρα ή δική της Αυστριακής δημοσιογράφου Σάντρα Μπακούτζ. Η σύλληψη και δίωξη της έγινε με άφορμή δημοσίευμα της Χουριέτ που άνέφερε ότι ή συγκεκριμένη δημοσιογράφος ύποβόησε μία κίνηση άποδοκιμασίας κατά του Τούρκου Υπ.Εξ. Ίσαήλ Τζέμ, σε έπίσκεψη τού τελευταίου στις Βρυξέλλες. Από τήν ΟΛΜΕ παραβρέθηκαν στη δική ως μάρτυρας ύπεράσπισης ό Άνωτόπουλος Παύλος και ό Δάφνης Γρηγόρης, μέλη και οι δύο των Άγωνιστικών Παρεμβάσεων. Μετά από τήν πίεση ενός διεθνούς κινήματος που αναπτύχθηκε, αλλά και τών εξετάσεων «δημοκρατικότητας» που δίνει ή τουρκική Κυβέρνηση στους Εύρωπαίους έταίρους, ή Σάντρα Μπακούτζ άθωώθηκε.

ΜΠΟΥΡΓΚΑΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ!

ΔΕΝ είναι ψέμμα! Ο πολυθρύλητος άγωγός πετρελαίου Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης υπογράφηκε χθές από την Ελλάδα, την Βουλγαρία και τη Ρωσία και θά τεθεί σε λειτουργία σε 4 χρόνια! Δεκατρία χρόνια μετά τις πρώτες συζητήσεις, οι τρεις πλευρές κατέληξαν σε τελική συμφωνία. Έτσι αξιοποιείται η γεωπολιτική θέση της Θράκης αλλά και συσφίγγονται οι σχέσεις και τα συμφέροντα των τριών όμορων λαών. Συγχαρητήρια σε Σιούφα, Στυλιανίδη και Κυβέρνηση (άληθεύει άραγε ότι οι Ρώσοι είχαν αλλεργία στον Σημίτη). Νά ελπίσουμε σε γρήγορη υλοποίηση και σε συνδυασμό με δική-οιδηροδρομική-πολιτιστική σύνδεση;

Ο λόγος (περί) του Μητροπολίτη Άνθιμου

Η «Ενδοχώρα» και οι εκδόσεις Σπανίδη παρουσίασαν στην Ξάνθη (Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης, 6-4) τό βιβλίο του Μητροπολίτη Αλεξανδρούπολης Άνθιμου «Μελάνι και Θυμίαμα». Γιά τά κείμενα του Σεβασμιώτατου μίλησαν οι Θ. Μουσοπόπουλος (φιλόλογος), Θ. Καραλής (καθηγητής ΔΠΘ) και Ί. Σιδηράς (θεολόγος). Στο τέλος της παρουσίασης ο κ.κ. Άνθιμος πήρε τόν λόγο και άφόπλισε τό άκροατήριο τόσο μέ τήν ειλικρίνειά του όσο και μέ τή θέση του γιά τήν εκκλησιαστική κρίση των ήμερών μας. Συμφώνησε μέ τήν έκφρασθεισα άποψη πώς δέν πρόκειται γιά ήθικιστικά κείμενα άφου ό ήθικισμός είναι άρρώστεια πού σκεπάζει τίς αδυναμίες μά δέν τίς σβήνει, τόνισε ότι ή πίστη μας δέν είναι θρησκεία αλλά όδήγησε σε Έκκλησία και είναι καιρός νά δοϋμε ξανά κάποιες έννοιες και κατέληξε λέγοντας ότι «καλώς ό κόσμος μάς σέρνει όλα τούτα

πού άφενός θά μάς άφελήσουν ταπεινώνοντάς μας και άφετέρου δείχνει πώς νιώθει τόσο κοντινό του τόν κληρο ώστε νά τού άπευθύνεται μέ τόση άνεση». Σεβασμιώτατε, εύχαριστούμε!

Πανεπιστημιακό Χαμαιτυπέιο Ξάνθης

Η εικόνα της ντροπής ίσως δέν καλοφαίνεται δίπλα. Πρόκειται όμως γιά τήν ασύλληπτη βρώμα στό Άμφιθέατρο της Πολυτεχνικής Ξάνθης, όπου οι φοιτητές είχαν έκλογες. Χυμένοι καφέδες, κουτιά από χυμούς και μπίρες, άμέτρητες γόπες και στάχτες, όλα τούτα στά μαρμάρινα δάπεδα. Λίγο πío κεί χιλιάδες ντεσιμπέλ όρμούσαν έξω από τά ήχεία σε ρυθμούς μπίτ ή σκυλέ, σηματοδοτώντας ύποτίθεται τήν σπουδαστική μάζωξη. Σε ποιάν άλλη χώρα, οποιασδήποτε ήπείρου, θά μπορούσε νά ύπάρχει έντός Ανώτατου Πνευματικού Ίδρύματος τέτοια άθλιότητα; Σε καμμία.

Έλαστικότητας ά λά έλληνικά

Έπί του θέματος μέ τίς ξενόγλωσσες έπιγραφές των καταστημάτων θά θέλαμε νά συμπληρώσουμε δύο λόγια. Ένα πρώτο δεδομένο είναι ή γενική συμφωνία των πολιτικών δυνάμεων και των ένσυνειδητων Έλλήνων πολιτών γιά τήν ανάγκη έφαρμογής του Νόμου. Ένα δεύτερο, επίσης πολύ σημαντικό, είναι ή άνοχή πού αυτός ό νόμος δείχνει στις έπιχειρήσεις μέ τίς ήδη άναρτημένες ξενόγλωσσες πινακίδες (καθώς δέν ζητά τό κατέβασμά τους), κάτι πού δείχνει ρεαλισμό και πνεύμα κατανόησης. Υπάρχει όμως και ένα τρίτο στοιχείο, τό οποίο όφείλουμε νά ύπογραμμίσουμε, καθώς κάποιες αντιδράσεις μάς προκαλούν: Είναι ή ύπερβολική (μέχρις παρεξηγήσεως) άνοχή πού έπεδείχθη μέχρι τούδε στους παραβάτες, όρισμένοι από τούς όποιους διαμαρτύρονται γιά τήν ...άνελαστικότητα πού δείχνει ό Δήμος Κομοτηνής άπέναντί τους. Θυμίζουμε λοιπόν στους έχοντες άδύναμη μνήμη ότι πρόκειται γιά μιάν ιστορία πού κρατάει χρόνια όλόκληρα:

Στίς 26 Απριλίου 1999 (έξι όλόκληρα

χρόνια πριν!) ή Αστυνομική Διεύθυνση Ροδόπης έπεσήμαινε στα δύο Έπιμελητήρια της πόλης και στην Όμοσπονδία Έπαγγελματοβιοτεχνών ότι οι έλεγχοι των αστυνομικών όργάνων διαπίστωσαν μή συμμόρφωση προς τόν (τότε) νόμο και ζητούσε νά γίνουν συστάσεις προς τά μέλη πού συνέχιζαν τή χρήση ξενόγλωσσων έπιγραφών πριν προχωρήσει σε μηνύσεις. Λίγο καιρό άργότερα, τό Έπαγγελματοβιοτεχνικό Έπιμελητήριο, ή Όμοσπονδία και ό Έμπορικός Σύλλογος Κομοτηνής μέ άνακοίνωση (Ιούνιος 1999) καλούσαν όντως τά μέλη τους σε συμμόρφωση μέ τή σχετική νομοθεσία, σημειώνοντας τούς διενεργηθέντες αστυνομικούς έλέγχους και τά προβλεπόμενα πρόστιμα.

Άργότερα (8-10-2001), ό νόμος άλλαξε επί τό έπιεικέστερο. Καί στίς 12-2-2003 ό τότε ύφυπουργός Λ. Παπαδήμας μέ έγγραφο του παρείχε διευκρινίσεις γιά τήν έφαρμογή του νόμου, έγγραφο πού δημοσιεύθηκε στα ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΑ ΝΕΑ (Μάρτιος 2003, τ. 3) του Έπιμελητηρίου μας. Νά σημειωθεί ότι ένα από τά παραδείγματα πού χρησιμοποιούσε ό τότε ύφυπουργός ήταν αυτό της Τράπεζας EUROBANK, ένα δηλαδή εκ των όποιων βρισκόταν στην καταγγελία μας! Πέρασαν άλλα δύο χρόνια και δέν άλλαξε τίποτε άπολύτως! Καί θά παρακαλάμε τόν κάθε κύριο Λάτσο, Λέτσο πώς τόν λένε, νά προσθέσει μιάν έλληνική λέξη στό μαγαζί του; Καί θά ζητάει περαιτέρω ...έλαστικότητα;!!!

Υ.Γ. Ή νά μιλήσουμε γιά τήν όλη εικόνα των πόλεων μας; Βρείτε π.χ. στην πío πάνω τυχαία φωτογραφία από δρόμους της Βιέννης μιά έστο έπιγραφή... Καί της κάθε Βιέννης.

Σχόλια πτερόεντα

Στήν παρουσίαση του Ν. Ντόκα («Ελευθεροτυπία», 1-4-05) τριών βιβλίων γιά τά αρχαία έλληνικά μαθηματικά διαβάσαμε: «Η άλήθεια πάντως είναι ότι οι Έλληνες ήταν άνοιχτομάτηδες και εύκολα έπαιρναν ό,τι τούς ένδιέφερε από τούς άλλους λαούς και πολιτισμούς...». Καί παρακάτω: «Όσο γιά τά μαθηματικά (...) τά δάνεια είναι έμφανεστερα άπ' ό,τι γιά τή φιλοσοφία ή τήν τέχνη!»! Κι άλλοτε άναφερθήκαμε στην άξιοθρήνητη αυτή αυτουπότιμηση της μοναδικότητας της αρχαιοελληνικής κληρονομιάς μας. Κυρίως τά παπαγαλάκια του πολυπολιτισμού άδυνατούν νά δεχθούν πώς οι πρόγονοί μας έκαναν κάτι παραπάνω από τό νά συγχωνεύουν πολιτισμικά στοιχεία άλλων, και φτάνουν νά μιλούν γιά «έμφανη δάνεια» σε μαθηματικά και φιλοσοφία! Τό γεγονός ότι δέν ύπάρχει ΟΥΤΕ ΕΝΑ μη έλληνικό όνομα στίς τέχνες και στίς έπιστήμες του αρχαίου κόσμου ή ότι ή μαθηματική έπιστήμη και ή φιλοσοφία είναι οι πío τυπικές έλληνικές προσφορές στην άνθρωπότητα ουδόλωσ τούς άπασχολεί. Κι ή καφρίλα, βολεμένη στα ιδεολογήματα της πολιτικής όρθότητας, διακινείται σωρηδόν στίς άθροφυλλάδες...

Τώρα πού ή Διεθνής Άμνηστεια άνέλαβε παγκόσμια έκστρατεία (!) μέ τίτλο «Ελλάδα: Παύσατε πύρ γιά τούς άντιρροήσεις συνείδησης!», καλώντας κάθε ένδιαφερόμενο νά ύπογράψει έκκληση προς τόν Έλληνα πρωθυπουργό ως διαμαρτυρία γιά τήν παραβίαση των άνθρωπίνων δικαιωμάτων των «διωκόμενων άντιρροήσεων συνείδησης στην Ελλάδα», ίσως πρέπει νά έπαναλάβουμε τήν παλιά μας πρόταση: Νά καταργηθεί ή ύποχρεωτική θητεία τους, μέ τή διαφορά ότι γιά τόν διορισμό στο Δημόσιο θα είναι άπαραίτητο προσόν ή εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας. Δέν στρατεύεσαι; ΟΚ. Καί γώ δέν σε προσλαμβάνω. Δέν μπορεί ρε μάγκες νά τά έχετε όλα δικά σας! Άντε γιατί σε λίγο θά μάς πούν ότι είναι και άντιρροήσεις έργασίας, άρα πρέπει νά τούς περιθάψουμε στο άσυλο άχμακιάς πού λέγεται Έλληνικό Δημόσιο...

Ό τίτλος στην άντιδημαρχιακή συνέντευξη μιλούσε γιά 9894 περιπτώσεις πού έξυπρητέσε πέρουσι τό ΚΕΠ της Δημαρχίας Κομοτηνής. Μπράβο λές αλλά άν διαβάσεις και λίγο κείμενο μερεδέυσαι και... πονηρεύσαι: Τά περισσότερα αίτήματα, λέει, ήταν επικύρωση άντιγράφου και γνήσιο ύπογραφής, δηλαδή ό,τι κάνει οποιοδήποτε γραφείο δημόσιας ύπηρεσίας! Καί σε τί αριθμούς παρακαλώ; 5762 και 4840 αίτήματα άντίστοιχα! Αντιπαρόχομαι τό γεγονός πώς τά άθροίσματα δέν βγαίνουν - ως γνωστόν ό μαθηματικός άλφαβητισμός δέν είναι τό δυνατό σημείο του δημοσιογραφικού κόσμου - και χωρίς καμμία διάθεση ύποτίμησης κανενός, ρωτώ: Δηλαδή τό συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος της πολυδιαφημισμένης δουλειάς των «έπαναστατικών» ΚΕΠ είναι μιά τζίφρα και μιά ύπογραφή πού βάζει ό κάθε ύπάλληλος; Κι άν αυτή είναι ή κατάσταση στο κεντρικό ΚΕΠ του νομού, νά φανταστούμε τί... κασμάς πέφτει στα περιφερειακά;

Πάει κι αυτό. Τέλος στο στόρυ (πού είχαμε γράψει αναλυτικά) μέ τό σχολείο της Παλαγίας Έβρου, άφου δικαιώθηκαν ό Δήμος Αλεξανδρούπολης και οι κάτοικοι του οικισμού στο θέμα του Δημοτικού Σχολείου. Τό Ειρηνοδικείο Αλεξανδρούπολης άποφάσισε ότι τό ΚΕΚ ΑΘΗΝΑ πού μίσθωσε κάποτε τό σχολικό κτίριο της Παλαγίας (και δέν έλεγε νά φύγει...) όφείλει νά άποχωρήσει, παραχωρώντας τό κτίριο στους 50 μαθητές. Την νέα σχολική χρονιά μετακινήσεις και κίνδυνοι τέλος γιά τά πιτσιρικά. Έ, μετά τήν πτώση του καθεστώτος, όλο και κάτι αλλάζει...

Στή Θράκη με τόν «Α» ο Βάσος Λυσσαρίδης Η Κυπριακή φωνή τής ελληνικής συνείδησης

Με τήν ευκαιρία τής έπετειού των 50 χρόνων από τήν Έναρξη του Έθνικοαπελευθερωτικού Αγώνα τής ΕΟΚΑ βρέθηκε στη Θράκη ο πρόεδρος τής ΕΔΕΚ κ. Βάσος Λυσσαρίδης. Στην Ξάνθη, προσκεκλημένος του δραστήριου τοπικού συλλόγου Κυπρίων, μίλησε μπροστά σε

πολυπληθές άκρατήριο για τούς άδικαιωτους άγωνες και για τήν πίκρα να γίνεται άπολογισμός χωρίς να έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που έτέθησαν. Άναφέρθηκε διεξοδικά στη σημερινή συγκυρία επισημαίνοντας τούς κινδύνους της μά και τις ευκαιρίες που μάς προσφέρει και έκλεισε με τήν υπόσχεση να μὴν παύσει να αναλώνεται για τα ίδια ιδανικά και με τήν πάγια «ιδεολογική άχρωματοψία» του. Στην πόλη τής Κομοτηνής, προσκεκλημένος του ανά χειρας έντυπου, παραχώρησε συνέντευξη Τύπου για τα τοπικά ΜΜΕ, στην αίθουσα του δημοτικού συμβουλίου τής πόλης. Εκεί τόν προσφώνησε με θερμά

λόγια ο δήμαρχος Τάσος Βαβατσικλής και του άπενειμε άναμνηστική πλακέτα για τήν πολύχρονη δράση του (φωτογραφία). Στη συνέχεια άπάντησε στις έρωτήσεις που του ύποβλήθηκαν, άναφερόμενος σε διάφορα ζητήματα τής έπικαιρότητας:

Λύση του Κυπριακού: «Ένας λαός δέν είναι δυνατόν παρά να άπαιτεί μιά λύση ή όποια να διασφαλίζει τά ανθρώπινα δικαιώματα για όλους. Δίνουμε ύπερπρονόμια σε μιά μειονότητα, θέλουμε τουλάχιστον διασφαλισμένα τά δικά μας: Τίς ελευθερίες έγκατάστασης, άσκησης έπαγγέλματος και πολύ περισσότερο στις πατρογονικές μας έστιες, γιατί όπως είπα κι ο δικός μας ποιητής: «Η γή δέν

έχει τοιγκέλια για να τήν τραβήξεις και να τήν πάρεις». Τα κυπριακά χώματα έχουν φιλοξενήσει όλη τήν ελληνική ιστορία από τά πρώτα χρόνια τής έναρξης του ελληνικού πολιτισμού μέχρι και σήμερα και οι πατρογονικές έστιες δέν είναι άπλως σπίτια τά όποια θά μπορούσαν να άποζημιωθούν. Τα πατρογονικά σπίτια και τά πατρογονικά έδάφη έχουν τή δική τους Ιστορία κι έμεις δέν έχουμε κανένα δικαίωμα να τήν διαγράψουμε». **Διεθνισμός κι Άλληλεγγύη:** «Άπό κανέναν δέν άπαιτούμε να παραιτηθεί από τήν άξιοπρέπεια και τά δικαιώματά του. Άγωνιζόμαστε για τά δικαιώματα των

Έλληνοκυπρίων, των Τουρκοκυπρίων, των Αρμενίων, των Λατίνων, γιατί πιστεύουμε ότι κάθε λαός και κάθε άτομο πρέπει να έχει ισότιμα δικαιώματα. Διεκδικούμε για τήν Κύπρο, ό,τι ζητήσαμε για τήν Νότιο Άφρική, τήν Παλαιστίνη, τή Ροδεσία. Όταν επιδεικνύεις άλληλεγγύη κανείς δέν μπορεί να σε μεμφεί, ή άλληλεγγύη είναι άκμίδρομη.»

Δημοψηφισμα: «Στοιχειώδης δημοκρατική άρχη είναι ότι ή έτυμηγορία ενός λαού πρέπει να είναι σεβαστή. Άντί τούτου άντιμετωπίσαμε πιέσεις και άπειλές, γιατί είπαμε ΟΧΙ. Μάς ρωτήσατε μόνο για να πούμε ΝΑΙ; Πρώτη φορά άκούω ένα δημοψηφισμα που έχει ένα μόνο σκέλος! Στην Εύρώπη άρχίζει τό κλίμα να διαφοροποιείται σήμερα που έχουν μελετήσει τό σχέδιο Άνά, και παραδέχονται ότι θά ήταν έντελώς άνεδαφικό να άναμένουν από έναν λαό να ύπογράψει σχέδιο που καταργούσε τή Δημοκρατία του. Τήν 1η Μαΐου θά είχαμε δύο ισότιμους πρόεδρους, τόν Παπαδόπουλο και τόν Ντενκτάς, οι όποιοι θά ύπέγραφαν τήν ιδρυτική πράξη με τήν Ε.Ε. και έντός διμήνου θά είχαμε άδιέξοδο και διοικητική διχοτόμηση. Τό σχέδιο ήταν πράγματι σατανικό καθώς μετέφερε τήν εϋθύνη από τόν έγκληματία στο θύμα.»

Κόφι Άνά: «Όλοι γνωρίζουμε ότι δυστυχώς ύπηρξε ένδοτικός στις πιέσεις. Στη Γιουγκοσλαβία, π.χ., άνέλαβαν μονομερή δράση χωρίς άπόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Άλλος Γραμματέας θά είχε παραιτηθεί, αλλά αυτός τό άνέχθηκε. Στο Ίράκ ήταν κάπως καλύτερος αλλά πάλι όχι σαν Γενικός Γραμματέας. Δέν διαδραμάτισε τόν ρόλο που διαδραμάτισε ως κι ο Μπούτρος Γκάι. Δυστυχώς άπεδείχθη προσωπικότητα έπιδεκτική πιέσεων. Άλλά δυστυχώς πρέπει να

πούμε ότι και ήμετεροι άφηναν τήν έντύπωση (κακώς) ότι αυτά τά πράγματα θά μπορούσαν να γίνουν άποδεκτά.»

Νέο Σχέδιο Άνά: «Άν θεθεί πάλι στό τραπέζι του διαλόγου είτε ως έχει είτε με περιθωριακές τροπολογίες, θά άπορριφθεί και πάλι άνεξαρτήτως τής στάσης των κομμάτων. Εϋχή μου είναι να είχαμε μιά κοινή γλώσσα στην Κύπρο όλα τά κόμματα, γιατί όταν οι ξένοι βλέπουν ότι ύπάρχει μιά διαφωνία θά προσπαθήσουν να τήν καλλιεργήσουν, να τήν διευρύνουν για να περάσουν τά δικά τους συμφέροντα. Προσπάθειά μας είναι να βρούμε μιά κοινή γλώσσα.»

Τουρκοκύπριοι: Άν δέν ήταν υπό τήν έπίδραση τής Άγκυρας θά είχε βρεθεί λύση πολύ πριν. Αϋτή τή στιγμή είναι μόλις 80.000 δίπλα σε 35.000 στρατιώτες και 100.000 έποίκους.

Τουρκοευρωπαϊκές σχέσεις: «Αϋτά τά περί ύπογραφής μιά μη ύλοποίησης του Πρωτοκόλου άποτελούν προσβολή τής διανοητικής μας ικανότητας. Άλλες πάντως θά έπρεπε να είναι οι προτεραιότητές μας: Η προσαρμογή τής Τουρκίας στο ευρωπαϊκό κεκτημένο, ή άποχώρηση των στρατευμάτων, ή άπαλλαγή από έπεμβατικά δικαιώματα, ο σεβασμός των άποφάσεων των ευρωπαϊκών δικαστηρίων...

Πρέπει να είμαστε πιο διεκδικητικοί. Η Τουρκία δέν θά γίνει δεκτή στην Εύρώπη σε προβλεπτό χρονικό διάστημα, ίσως και να μὴν γίνει και ποτέ αλλά να πάρει ένα status μεταξύ Τελωνειακής Ένωσης και πλήρους μέλους για να άποφευχθούν τά μεταναστευτικά ρεύματα. Θέλουμε προσαρμογή τής Τουρκίας στο ευρωπαϊκό γίνεσθαι και όχι κατολίθηση του ευρωπαϊκού κεκτημένου προς τις άπαιτήσεις τής Τουρκίας.»

Πολιτιστικό Αναπτυξιακό Κέντρο Θράκης Μετασηματισμοί τής έθνοτικής ταυτότητας των Πομάκων - Ιστορική προσέγγιση

Στην Ξάνθη, στις 12 Απριλίου, τό ΠΛΚΕΘΡΑ όργάνωσε διάλεξη ιστορικού (και όχι μόνον) ένδιαφέροντος, με όμιλητές τόν ιστορικό Παναγιώτη Παπαδημητρίου (δρ. Α.Π.Θ., έρευνητή του Κέντρου Βυζαντινών Έρευνών) και τόν κοινωνιολόγο Φάνη Μαλκίδη (λέκτορα στο Τμήμα Παρευξείνιων Χωρών του ΔΠΘ).

Ο Π. Παπαδημητρίου, με βάση τις πηγές των κρατικών Αρχείων τής Ελλάδας και τής Βουλγαρίας, προσπάθησε να καταδείξει ότι ή μουσουλμανική ταυτότητα του πομακικού πληθυσμού, ή άπουσία έπιτεύξης έθνοτικής συνοχής και ή άποδοχή τής

άφομοίωσης είναι συνέπειες τής έθνικής πολιτικής τής Ελλάδας, τής Βουλγαρίας και τής Τουρκίας κατά τις πρώτες δεκαετίες του 20ου αιώνα αλλά και τής άδυναμίας τής πομακικής ήγεσίας να έκφράσει πολιτικά και πολιτιστικά τήν πομακική ιδιαιτερότητα. Έδωσε επίσης πολλή ένδιαφέροντες λεπτομέρειες για τις βουλγαροπομακικές σχέσεις και ειδικά για τήν άποτυχημένη άπόπειρα έκχριστιανισμού - «επαναβουλγαρισμού» των Πομάκων, κάτι που φαίνεται να βαρύνει μέχρι και σήμερα για τούς τελευταίους.

Ο Φ. Μαλκίδης άνελευσε τό ζήτημα του μετασηματισμού τής ταυτότητας των Πομάκων στην ελληνική Θράκη από τό 1930 μέχρι σήμερα. Έπεσήμανε τόν ρόλο τής Ε/Τ φιλίας του 1930, κατέγραψε τήν πομακική κοινωνία και ταυτότητα από τό 1930 μέχρι το 1952 και άνελευσε τις άλλαγές στην πομακική φυσιονομία μετά τό 1952 και τήν ταυτόχρονη είσοδο τής Ελλάδας και τής Τουρκίας στο ΝΑΤΟ. Η εισήγησή του στόχευε στην ανάδειξη του Πομακικού ζητήματος σε σχέση με τήν μακροχρόνια καταπίεση τής ιστορίας, τής παράδοσης, τής πολιτιστικής κληρονομιάς και τής γλώσσας τους, κάτι που έπέφερε και τόν σημερινό μετασηματισμό τής ταυτότητας πολλών έξ αυτών. Τέλος, σημείωσε πως ή Ιστορία προσφέρεται για τις άπαραίτητες άντιπαραβολές με ό,τι συμβαίνει σήμερα και για τόν έντοπισμό των εϋθυνών όλων μας για τήν σημερινή κατάσταση.

Γράμμα για τόν Ιλχάν Άχμέτ

Σχετικά με τόν διάλογο που είχαμε πρό καιρού με τόν βουλευτή Ιλχάν Άχμέτ και τήν (ξεκάρφωτη) θέση του τελευταίου για «τους 200.000 μουσουλμάνους του Βελιγραδίου που δέν έχουν ένα τζαμί ή ένα νεκροταφείο», ο κ. Β. Φαρασόπουλος μάς γράφει μεταξύ άλλων:

«Φίλος μου από τό Βελιγράδι μου γράφει ότι ή πόλη αϋτή έχει συνολικά 1.602.226 κατοίκους από τούς όποιους τό 0,88% είναι μουσουλμάνοι. Στην πόλη ύπάρχει μόνον ένα τζαμί. Προκύπτει δηλαδή ότι στο Βελιγράδι ύπάρχουν περίπου 14.000 μουσουλμάνοι και ο καλός μας Ιλχάν, χωρίς προφανώς να τό θέλει, λέει ένα μεγάλο ψέμμα και γίνεται όργανο μιάς προπαγάνδας που δέν τόν τιμά. Έδώ θέλω να τονίσω ότι μπορεί και ο πληροφοριοδότης μου να έπεσε θύμα

έσφαλμένης πληροφόρησης, πράγμα πιθανό. Αϋτό όμως μπορεί να τό ξεκαθαρίσει ο κ. Ιλχάν, σαν βουλευτής που είναι. Για τόν λόγο αϋτόν θέλω να πω φιλικά στον βουλευτή, στο κόμμα του όποιον ανήκω κι εγώ, ότι όταν λέει τέτοια πράγματα πρέπει να τά ψάχνει καλά, καθώς δέν πρέπει να διαστρεβλώνει τόσο άπρεπα τήν αλήθεια. Που είναι οι 14.000 και που οι 200.000; Να μὴν ξεχνάει ο κ. Ιλχάν σε τέτοια πράματα να κάνει όπως οι παροιμία που έλέγαν οι δικοί του: «τρεις να μετρά και μιά να κόβει» (...) Στην Τουρκία, αντίθετα, ύπάρχουν άκόμα έκκλησίες και νεκροταφεία χριστιανών. Όλες όμως κατάκλειστες, βουβές κι άραχνιασμένες γιατί έξαφανίστηκαν σε μερικές δεκαετίες όλοι σχεδόν οι χριστιανοί που τις χρησιμοποίησαν. Στη μιά περίπτωση λοιπόν έχουμε πιστούς χωρίς οίκους προσευχής, στην άλλη οίκους προσευχής χωρίς πιστούς...

Έκλογές Μουφτήδων στην Βουλγαρία

Ίσως όρισμένοι θεωρούν κάποια αίτήματα τής Άγκυρας «δημοκρατικά», μεταξύ αυτών δέ και τήν έκλογή των μουφτήδων

από τή «βάση» (έτέθη χθές και στον Μολυβιάτη έπισημως). Έτσι, παραθέτουμε μετάφραση άρθρου τής βουλγαρικής έφημερίδας «24 ΩΡΕΣ» (21-3) για καλύτερη κατανόηση τής ελληνικής θέσης για τό ζήτημα.

ΝΕΟΣ ΜΟΥΦΤΗΣ ΚΑΙ ΝΕΑ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΥΣ
Οι «άντάρτες» ισχυρίζονται ότι ή έκλογική διαδικασία χειραγωγήθηκε από τό DPC (του Άχμέτ Ντογάν)

Ο νέος άρχιμουφτής Μουσταφά Άλή Χατζή έκλέχθηκε χθές άνευ συζητήσεων και άντιπαλου, με σχεδόν άπόλυτη όμοφωνία. Ο Χατζή έχει διατελέσει άρχιμουφτής από τό 1997 ως τό 2000. Οι μουσουλμάνοι συγκεντρώθηκαν σε έκτακτο συνέδριο για να άναδείξουν νέα διοίκηση και να τεματίσουν τις θεσμικές θρησκευτικές περιπλοκές που έμφανίστηκαν εδώ και έναν χρόνο. Δέν προσκλήθηκαν να παρευρεθούν στο συνέδριο άντιπρόσωποι του άντίπαλου στρατοπέδου - εκείνου του Νεντίμ Γκέντζεφ.

Όστόσο οι έκλογές προκάλεσαν και νέο διχασμό άνάμεσα στους μουσουλμάνους. Κάπου εκατό άντιπρόσωποι έγκατέλειψαν ήδη από τήν άρχη τήν συγκέντρωση, με τήν κατηγορία πως ήταν ελεγχόμενη από τό DPC και πως τό όνομα του μουφτή είχε ήδη προαποφασισθεί. Άνάμεσα στους «άντάρτες» ήταν ο μουφτής τής Σόφιας Άλή Χαϊραντίν, ο μουφτής του Σμόλιαν Σάλβη Σακίροφ και ιμάμηδες από τό Κίρτζαλι, Γκότσε Ντέλτσεφ, Μοντάνα και Πλέβεβ. Οι άντάρτες έκτόξευσαν κατηγορίες πως ήδη από μιά ήμερα πριν άντιλήφθηκαν πως ο Μουσταφά Χατζή είχε κερδίσει τήν έκλογή.

Μόνον ο Μουσταφά Χατζή επικύρωσε τήν ύποψηφιότητά του μπροστά στο συνέδριο. Οι ύπόλοιποι 7 διεκδικητές παραιτήθηκαν

οικειοθελώς. Ο έως τώρα μουφτής Φικρί Σαλή παραιτήθηκε τής διεκδίκησης ύπερ του Χατζή, μαζί με έναν άκόμη ύποψήφιο. Όμως τό σύνολο των ύπόλοιπων διεκδικητών δέν ήταν καν στην αίθουσα.

Πριν τήν ψηφοφορία οι άντιπρόσωποι περπατούσαν στους διαδρόμους και

συχαίρανε τόν νέο τους ήγέτη Μουσταφά Χατζή. Τό άφεντικό του Άνώτατου Ισλαμικού Ίνστιτούτου έκλέχθηκε με 3 ψήφους «κατά» και 1 άποχή σε κάπου 1.400 άντιπροσώπους.

Οι «διωχθέντες» όργάνωσαν σύντομη διαμαρτυρία μπροστά στο κτίριο του ύπουργικού συμβουλίου και άπειλήσαν να έφεσιβάλουν άμέσως τό συνέδριο ως μη νόμιμο. Ο άτυπος έπικεφαλής τους Σαλίχ Άρσίνσκι από τό Σμόλιαν κατήγγειλε ότι οι έκλογικοί κατάλογοι των άντιπροσώπων φτιάχτηκαν σε καφενεία και κομματικές γραφεία και όχι στις μουσουλμανικές έπιτροπές. Έφεση ενάντιον του συνεδρίου θά ύποβάλει και ο άλλος διεκδικητής Νεντίμ Γκέντζεφ. Όστόσο, τό συνέδριο έχει άναγνωρισθεί από τις κρατικές Αρχές όπως έκπροσωπούνται από τόν πρωθυπουργό Σακσομπουργότσκο, τόν πρόεδρο Παρβάνοφ και τόν Πρόεδρο τής Βουλής Βελίκοφ, οι όποιοι άπέστειλαν επιστολές με τις όποιες τό χαιρέτισαν. Καλεσμένος του συνεδρίου ήταν ο Τουρκος πρεσβευτής Χαϊδάρ Μπερκ.

Τόσο καλά λοιπόν! 1396 στους 1400 ψήφισαν τόν έκλεκτό τής Άγκυρας, σύμφωνα με τις παραδοσιακές τουρκικές δημοκρατικές άρχές τής όμοφωνίας και τής ποδηγέτησης. Άν ...ζηλεύουμε τούς Βουλγάρους, ιδού πεδίο δόξης!

Επισημότητες...

«Επίσημη συνάντηση με τον Οικουμενικό Πατριάρχη πραγματοποιήθηκε στην Κωνσταντινούπολη ο υποψήφιος βουλευτής Ροδόπης Κ.Μ., συνοδευόμενος από στελέχη του πολιτικού του γραφείου. Ο πολιτευτής με τη συνοδεία του έγιναν δεκτοί στην αίθουσα του πατριαρχικού θρόνου, γεγονός που υποδεικνύει την επισιμότητα της συνάντησης. Ο Πατριάρχης έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη θράκη και ενημερώθηκε ιδιαίτερα από τον Κ.Μ. για διάφορα θέματα της περιοχής κι αντάλλαξαν απόψεις για ζητήματα εθνικού και θρησκευτικού περιεχομένου...»

Διαβάζοντας τό άνωτέρω άνακωνωθέν, ρίγη συγκίνησης διέτρεξαν τό κορμί του. Είναι λιποπόν άληθεια πώς ή συνάντηση τών δύο άνδρών συνέβη! Καί τί: Μέ τόν πλέον έ π ί σ η μ ο ττρόπο! Μέ συνοδείας, αίθουσας του θρόνου, άνταλλαγές απόψεων...

Προσπάθησε νά διαβάσει πίσω από τίς άράδες του κειμένου τό ύπόρητο μήνυμά του. Ήγγικεν άραγε ή ώρα που γενεές γενεών άνέμεναν: Μήπως ή επισιμότητα της συνάντησης προοιωνίζεται όσα τό Γένος τόσα χρόνια προσδοκά: Τήν έπαναλειτουργία της Σχολής της Χάλκης; Τόν Μαρμαρωμένο Βασιλιά; Τήν Κόκκινη Μηλιά; Δέν άντεξε τή βάσανο τών σπυρεων και θέλησε νά μοιραστεί τό έλιπιδοφόρο μήνυμα μέ τή συμβία του: «- Γυναίκα, άκου! Ο υποψήφιος βουλευτής μας μπήκε στην Πόλη! Κι ό Πατριάρχης τόν ύποδέχθηκε επίσημα στον κατώφλι

της αίθουσας του θρόνου! Αντάλλαξαν κι απόψεις! Καταλαβαίνεις;» Εκείνη τόν άκουσε δέν τόν άκουσε άδύνατον νά καταλάβει. Συνέχισε τίς δουλειές στην κουζίνα χωρίς νά γυρίσει νά τόν κοιτάξει. «- Άκου!» έπέμεινε εκείνος και της διάβασε τό δελτίο Τύπου.

Κάτι σαν ύπομονή διαγράφηκε στο πρόσωπό της. Τόν είχε παντρευτεί μέ κάθε άλλο παρά ρομαντικά κίνητρα. Άργότερα έμαθε κι ότι ψήφισε άναντάν μπαμπαντάν δεξιά, δέν ήταν όμως κακός άνθρωπος. Ούτε χαρτοπαίκτης ούτε μεθύστακας, λίγο άφελής μονάχα... Άποφάσισε νά άπαντήσει.

«- Έχω και γώ κάποια νέα. Σήμερα τό πρωί μέ επισκέφτηκε επίσημως ή κυρα Κατίνα, πού μένει άπέναντι, μέ τήν συνοδεία της, τήν Σμαρώ τήν κομμώτρια. Τήν δέχτηκα στην αίθουσα της Μητριαρχικής σαλοκουζίνας όπου κυριάρχησε κλίμα έγκάρδιο. Προσέφερα καφέ και ενημερώθηκα ιδιαίτερος για όσα στο πάτο του φυτζανιού διείδε ή Σμαρώ. Στη διάρκεια της συνάντησης πού διήρκεσε περί τίς 2 ώρες και 15 λεπτά, άνταλλάχθηκαν απόψεις για ζητήματα κοινωνικού και έρωτικού περιεχομένου. Τέλος, άφου εύχαρίστησα τήν κυρα Κατίνα της εύχήθηκα καλή έπιτυχία στα σαρμαδάκια πού είχε νά τυλίξει και τήν χαιρέτησα. Νάβγαζα λές και δελτίο Τύπου»

Σιγνόμμο

Σέ έποχές δύσκολες πού ή πειθαρχία και ή άξίοπιστη άνταπόκριση στις νέες κοινωνικές και οικονομικές έξελλίξεις αποτελούν προϋποθέσεις έπιβίωσης. Έρχεται ή ιστορία μέ τά μοχλιασμένα γισούρια να κλονίσει τίς ψευδαισθήσεις μας για τή «βεβαιότητα» ύπεροχής του ιδιωτικού τομέα εναντι τοθ δημόσιου. Νομίζετε ότι άναφερόμαστε στη μούχλα ως λειτουργικό γεγονός και ως έπίδειξη άπαράδεκτης όλιγωρίας στην ενημέρωση του κοινού; Λάθος! Άλλος είναι ό πόνος μας: Έκείνο τό κραναγέο «ΣΥΓΝΩΜΗ», στο τέλος της χιλιοπαγμένης άπολογητικής άνακοίνωσης της έταιρείας, τί μαρτυρά; Άν στις άκρας όργανωμένες και προσχεδιασμένες άπαντήσεις πού έφάρμοσε ή έταιρεία (όπως παλιότερα ή Περιέ ή κάποιες αυτοκινητοβιομηχανίες) στο πλαίσιο του «crisis management», ή παραδοσιακή και άυθεντική έλληνική λέξη «συγγνώμη», στην όποία καταλήγει ως βασικό μήνυμα ή καλοστημένη άνακοίνωση της ΦΑΙΕ, άποδίδεται τόσο πρόχειρα και κοινά ως «συγγνώμη», μέ ένα «γ» λιγότερο,

δηλαδή βάσει της άπολύτως δευτερεύουσας γραμματικής έκδοχής της, όντως έπιτερόμενης αλλά μόνο σε λαϊκότερες περιπτώσεις γραφής της καθομιλουμένης (λέμε έμεις οι κολλημένοι), τότε να χαιρόνται οι ιδιωτικές έταιρείες τό έπίπεδο των «στελεχών» τους!

Έμ βέβαια, τά «μεταπτυχιακά» από «Άγγλιές», «Ιταλίες» και λοιπές εύρωπαϊκές ή όχι δυνάμεις κάνουν θραύση. Ο μπαμπάκας να πληρώνει και όλοι και όλα βολεύονται. Άκόμη κι αυτοί πού σε κανονικές συνθήκες και νά έβγαζαν τό άκυριο δέν θα γίνονταν ποτέ δεκτοί για σοβαρή άκαδημαϊκή φρόηση. Άλλά ποιός νοιάζεται για σοβαρότητα; Η «άποκατάσταση» των βλαστών να διασφαλισθεί κι ός είναι μέ μέσο, άγορασμένο πτυχίο, έκβιασμένο πτυχίο ή πίεση των «κοννές» της μαμάς και του μπαμπά, άφου τά τηλεφωνήματα των πολιτικών έχουν φτάσει έδώ και πολύ καιρό μέχρι τίς (κατ' εύφημισμόν) ιδιωτικές έταιρείες και τίς έλεγχόμενες από τό κράτος Α.Ε.: «- Θές διευκόλυνση από τό κράτος κ. «έπιχειρηματία» και «διευθυντή»; ΟΚ! Μόνο πού πάρε και μία λίστα χωρισμένη σε ύψηλόβαθμα και χαμηλόβαθμα βολέματα!» «- Μάλιστα κ. άνυποπαράγοντα, μάλιστα, ό,τι πεττε, τά χαιρητόματα μου στον ύπουρο, μάλιστα, κι εύχαριστούμε πού μās δίνετε σημάσια...»

Έδεν μπορεί, όλο και κάποιοι θα ξεχωρίζουν και θα έχουν πραγματικά προσόντα. Οντως, υπάρχουν και τέτοιοι, μόνο πού ένεκα των ίκανοτήτων τους άπορροφούνται «μέσω ΑΣΕΠ» στο Δημόσιο και γίνονται τσιράκια των πολιτικών και των

κλικών των παλιών και «μπασιμένων» στα κόλπα. Έτσι είναι σε μια έποχή πού ή μόρφωση δέν άποτελεί αύταξία αλλά μεταφράζεται έπιπόλαια σε άπόκτηση τεχνικών δεξιοτήτων καθαρά έπαγγελματικής στόχευσης.

Και ή μαμά: Αύτή, άνεξαρτήτως... ποιότητας γισουριών, είναι εύχαριστημένη: Μπορεί να λάδωσε ή οικογένεια ή να πούλησε τά άσημικά της για να συντηρηθεί «ή Άγγλία» των τέκνων, πάντως τό σπάσιμο στη γειτόνισσα τήν κακιασμένη τό έκανε. Τά δικά της παιδιά μορφώθηκαν!

Συμβαίνουν και (ίσως) χειρότερα...

Διαβάζουμε στο σχετικό ρεπορτάζ: «Τέλος έποχής για ένα από τά γνωστότερα βιομηχανικά μνημεία της πόλης της Καβάλας. Ο Μύλος (Μύλοι Νικολετόπουλου), ή σημαντικότερη ίσως μαρτυρία της πρώτης βιομηχανικής ζώνης της Καβάλας, κατεδαφίστηκε. Άφρησε πίσω του ένα μεγάλο κενό στην εικόνα της παραλίας, στην περιοχή της Ραφάνης, όχι όμως και στις μνήμες χιλιάδων Καβαλιωτών πού για περισσότερα από 60 χρόνια άντίκριζαν καθημερινά ένα τεχνικό έπίτευγμα της προπολεμικής περιόδου, πού χαρακτήριζε όλόκληρη τήν Καβάλα. Ο Μύλος χαρακτήρισε μία όλόκληρη έποχή και ήταν τόσο σημαντική ή λειτουργία του για τή ζωή της Καβάλας, πού ό συγγραφέας Βασίλης Βασιλικός είχε κάνει ιδιαίτερη άναφορά στο μνησινόρημά του "Τά Σιλό".»

Τό καμένο τό κτίριο δέν συγκίνησε κανένα φορέα πού να διαθέτει δύναμη. Σε έποχές πρακτικές και άντιρομαντικές, δέν βρέθηκε κάποιος να τό ύπερασπιστεί. Και κατεδαφίστηκε. Έπαψε να ύπάρχει! Έξαφανίστηκε! Έξατμίστηκε μέσα στη σκόνη της κατεδάφισης! Έμάς μās προκάλεσε μία άνακούφιση πάντως. Βλέπετε, παρόλο πού ό παλιός Μύλος της περιοχής Άγχιάλου - Κολυμβητήριο «έξαφανίστηκε» και «διαγράφηκε» μέ τό όγκωδες και «σύγχρονο» μπετόν του Πολύκεντρο του Δήμου πού κατασκευάζεται από τό Intepreg της Ε.Ε. άκριβώς μπροστά στη φάτσα του άνίσχυρου γέρουνα Μύλου, τουλάχιστον δέν κατεδαφίστηκε άκόμη. Κάτι είναι κι αυτό. Δέν γνωρίζουμε αν ό συγκεκριμένος Μύλος της Άγχιάλου χαρακτήρισε κάποια έποχή της Κομοτηνής. Ούτε αν στοιχειώνει τίς μνήμες χιλιάδων Κομοτηνιάνων ώστε να συγκινηθεί κανείς από τήν έγκατάλειψη - άσφαλές προοίμιο εξαφάνισης. Εκείνο πού μās κάνει περιφάνους είναι ότι είμαστε πολιτισμένοι έμεις οι Έλληνες! Άντε κανένα κτίριο να γκρεμίσουμε, άντε καμιά όμπρέλλα στους χώρους έκκόλαμης της καρέτα - καρέτα να στήσουμε, κι αυτά τό πολύ! Ούτε μαρά μόλις γεννηθούν ξεφορτωνόμαστε (όπως συχνά γίνεται για νεογέννητα κορίτσια στην Ινδία) ούτε φράκιες έκτελούμε βάρβαρα για να φοροϋν τή γούνα τους οι «κυρίες». Τους καταδικάζουμε αυτούς τους άσυνειδητους έμεις. Είμαστε ... πολιτισμένοι. Προς τό παρόν...

ΟΙ ΚΑΚΟΙ

Όταν οι αγώνες έγιναν «θρησκοληψία»

Δεν έχω σε καμμία περίπτωση πρόθεση να αμφισβητήσω την αναλυτική διεισδυτικότητα του Χρήστου Γιανναρά, τον οποίο εδώ και χρόνια διαβάζω τακτικά στην «Καθημερινή». Κι όχι μόνο: τα βιβλία του αποτελούν για μένα, όπως και για πολλούς άλλους, μόνιμη πηγή προβληματισμού και μια όαση γλωσσικής αισθητικής, σε μια εποχή που πολλοί γράφουν, χωρίς να έχουν απολύτως τίποτα να πουν.

Ο Χ.Γ. γράφει στην «Καθημερινή», με αφορμή τα όσα διαδραματίζονται τον τελευταίο καιρό: «Προσπαθώ να βρω απάντηση στο ερώτημα: γιατί τόσο αντιθρησκευτικό μένος στην Ελλάδα σήμερα; Γιατί σημαντική μερίδα των νεοελλήνων, η κυρίαρχη στη δημοσιότητα, να συντηρεί τέτοιαν υπόκοψη οργή για την εκκλησία, τον κλήρο, την ένσαρκη στη λαϊκή παράδοση μεταφυσική -γιατί η παθιασμένη τυφλή απόρριψη; Οι ιστορικές μνήμες δεν δικαιολογούν την αντίδραση, δεν παραπέμπουν σε τραυματικές εμπειρίες (...). «Σε αντίθεση με άλλες χώρες, όπου η μαχητική απόρριψη της θρησκείας και ο στρατευμένος αντικληρικαλισμός εμφανίστηκαν σαν σύνδρομο του ζήλου για επιστημονική αυστηρότητα και 'θετική' γνώση, στη σύγχρονη Ελλάδα τα ίδια φαινόμενα μοιάζει να συνοδεύουν την ημιμάθεια, τους δημοσιογραφικούς δογματισμούς, τον ευνοχισμό κάθε φιλοσοφικής ανησυχίας. Η μεταφυσική αγραμματοσύνη των νεοελλήνων είναι κάτι που εκπλήσσει». Σωστά, η μεταφυσική αγραμματοσύνη αποτελεί φαινόμενο στη χώρα μας, όμως αυτό παρατηρείται σε μεγαλύτερο ακόμα βαθμό στις δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες, όπου η πλήρης εκκοσμίκευση, η πολιτική ορθότητα και η κουλτούρα του αθεϊσμού που πρεσβεύουν πανίσχυρα λόμπι, έχουν πλέον επιδράσει, δρέποντας καρπούς (υψηλή εγκληματικότητα και κοινωνική εξαχρείωση, μεταξυ άλλων). Κι εδώ αρχίζουν τα δυσνόητα: «Σίγουρα ο εξευτελισμός της πνευματικής μας παράδοσης από την κρατική ιδεολογία παλαιότερα του 'έλληνοχριστιανισμού' ή η καπηλεία της από τη δικτατορία των συνταγματαρχών οδήγησαν πολλούς 'μαζί με το νερό του μάνιου να πετάξουν και το μωρό'».

Στο παρελθόν, ο διαπρεπής πανεπιστημιακός δεν είχε κρύψει τις απόψεις του γι' αυτά τα θέματα: «Κοιτάξε σήμερα γύρω σας πως η Ορθοδοξία χρησιμοποιείται από πολλούς ως στοιχείο και παράγων «εθνικής ομοιογένειας», λέει σε συνέντευξη του που παρέθεσε στον Γ. Μαλούχο και τον «Οικονομικό Ταχυδρόμο», τον Ιούνιο του 1994. Και προσθέτει: «Η Εκκλησία θεωρείται στην Ελλάδα σήμερα ancilla nationis, τίποτε άλλο. Την ανέχονται, επειδή έσωσε το έθνος σε δύσκολες ώρες». Και παρακάτω: «Υπάρχει όμως και το ιδεολόγημα του Έλληνοχριστιανισμού. Αυτό κατασκευάστηκε με στείρα μίμηση και πιθηκιισμό των αντίστοιχων ευρωπαϊκών ιδεολογημάτων: της Χριστιανοδημοκρατίας, της σύνθεσης των πολιτιστικών «αξιών» και άλλων χιλιών παρομοιών». Αλήθεια, γιατί κ. Γιανναράς αναφέρεται απαξιωτικά για την ευρωπαϊκή Χριστιανοδημοκρατία, αποκαλώντας την μάλιστα ιδεολόγημα; Αυτό είναι τουλάχιστον άδικο. Η ευρωπαϊκή Χριστιανοδημοκρατία έχει δώσει μάχες και σκληρούς αγώνες για να σώσει από τη λαίλαπα της σοσιαλδημοκρατίας αλλά και της άκρατης εκκοσμίκευσης, την καρδιά της Ευρώπης, τις χριστιανικές της και όχι μόνο αρχές. Αλήθεια, όταν αποφασίστηκε να μην ύπάρξει αναφορά στις χριστιανικές ρίζες της Γηραιάς Ηπείρου στο νέο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα, μόνο τους χριστιανοδημοκράτες και το Βατικανό άκουσα να φωνάζουν, όχι το κοσμοπολίτικο Φανάρι, που ασχολείται πλέον με τη μόλυνση στην Βαλτική, ή ψάχνει να βρει τρόπους για να γίνει ακόμα πιο αρεστό στην Ουάσινγκτον. Σε όλες τις μεθοδεύσεις των απίστευτων «φιλελεύθερων» και «σοσιαλιστών» (ή «σοσιαλιστών») Ευρωπαίων, φορέων στην πλειοψηφία τους ενός ανιστόρητου «ευρωπαϊκού» κοσμοπολιτισμού, διαποτισμένου με όλα τα μύρια κακά του Διαφωτισμού, οι χριστιανοδημοκράτες ήταν εκείνοι που αντέδρασαν. Ρωτείστε τον κ. Μπουτιλιόνι, κάτι ξέρει... Στο κάτω-κάτω, δεν είμαστε μόνο έμεις Χριστιανοί! Ούτε με τη νοοτροπία αυτή συμβάλλουμε στο να αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις όλοι μαζί αύριο, οι Ευρωπαίοι Χριστιανοί. Εκτός αν τα όσα μεθοδεύουν κάποιοι, βλέπε γάμοι ομοφυλοφίλων, νομιμοποίηση της παιδερσαστίας (βλέπε Ηνωμένο Βασίλειο και νομοθεσία περί age of consent), δεν θα μας αγγίζουν (στο ΠΑΣΟΚ και τον ΣΥΝ αδημονούν ήδη...). Σύμφωνα με τον Γιανναρά λοιπόν, το αποτέλεσμα ήταν, μετά μάλιστα το αλίστου μνήμης «Ελλάς-Ελλήνων - Χριστιανών», «όποιος τολμήσει σήμερα να μιλήσει για την πρόταση πολιτισμού που

σαρκώνει η ελληνική εκκλησιαστική παράδοση, να δέχεται αμέσως τη ρετινιά του «εθνικιστή», του «νεορθόδοξου», του «αντιευρωπαϊστή» ή και πρόσφατα, από τις στήλες «έγκριτης» εφημερίδας-του «νεοφασίστα». Λέγοντας αυτά όμως, ο κ. Γιανναράς βάζει νερό στο μύλο της μεταρρυθμιστικής Αριστεράς. Σημειώνω ότι το πρόσφατο άρθρο του στην «Καθημερινή», με τίτλο «Ποικίλα γένη θρησκοληψίας», αναδημοσιεύεται στον «προοδευτικό» διαδικτυακό χώρο www.prol.gr... Η Εκκλησία κ. Γιανναρά, προϋπήρξε της Χούντας σχεδόν δύο χιλιάδες χρόνια. Η ταύτιση κάποιων ανθρώπων της στο παρελθόν με μια κατάσταση ανελευθερίας, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να χαρακτηρίζει την Εκκλησία. Η μεταρρυθμιστική Αριστερά το κάνει αυτό τυχοδιωκτικά και για λόγους σκοπιμότητας, με σκοπό φυσικά να διαβάλλει. Αν κάτι λείπει από το κυβερνών κόμμα, το οποίο αυτή την εποχή συγκρούεται, και καλά κάνει, με τα πολιτικά, επιχειρηματικά και κοινωνικά λόμπι που αποτελούν τους φορείς της εκκοσμίκευσης, είναι μια πιο «χριστιανοδημοκρατική» πολιτική αντίληψη, που θα απορρίπτει τις δογματικές νεοφιλελεύθερες ιδεοληψίες, κινούμενο βέβαια πάντα στα πλαίσια του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού, όπως είχε επιδώσει ο ιδρυτής του.

Στην «Καθημερινή», ο Χρήστος Γιανναράς, αφού υπογραμμίζει ότι «το λαϊκίστικο αντιθρησκευτικό μένος των «προοδευτικών» νεοελλήνων, είναι μόνο μια άλλη μορφή θρησκοληψίας», γράφει: «Στις τηλεοπτικές οθόνες γίνεται φανερό πόσο απελπιστικά ομόλογοι είναι στην Ελλάδα σήμερα οι εκπρόσωποι της 'επικρατούσας θρησκείας' και οι 'πεφωτισμένοι' του αντιθρησκευτικού μένους. Ολόδια ξύλινες οι γλώσσες τους, άσχετες με τα πραγματικά υπαρξιακά μας προβλήματα, αμοιβαία και θλιβερή η απαιδευσία, ο στρουθοκαμηλισμός αποφυγής οντολογικών ερωτημάτων, ο ψυχοπαθολογικός φόβος διακινδύνευσης εξωραϊσμένου με φοριότερες ιδεολογικής μαχητικότητας». Κακώς τα εξισώνει όλα ο κ. Γιανναράς! Τι είναι αυτό; Απόρροια ελιτισμού, ακαδημαϊκής αλαζονείας, ή κάτι ανάλογο; Πλατωνικές επιρροές; Ίσως... Όμως, πως είναι δυνατόν να εξισώνονται οι ανάληγοι «πεφωτισμένοι» του αντιθρησκευτικού μένους, όλοι τους σκληρά καθεστωτικοί και κρατικοδίαυτοι, με μεγάλες προσωπικές περιουσίες και μπόλικα «άπλυτα» στην πλάτη τους, με τους εκπρόσωπους της «επικρατούσας θρησκείας» (διακρίνεται εδώ μια ειρωνεία;), οι οποίοι όμως μοιράζουν σε καθημερινή βάση χιλιάδες μερίδες φαγητού σε αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας, προσφέρουν οικονομική βοήθεια σε φτωχές οικογένειες, συντηρούν 1300 και πλέον ευαγή ιδρύματα, βαφτίζουν τα παιδιά μας, ευλογούν τα ύδατα, τα σπίατα μας και τους χώρους εργασίας μας, παρηγορούν τους αρρώστους και κηδεύουν τα αγαπημένα μας πρόσωπα; Όλα αυτά τα καθημερινά, είναι ευτελή; Δεν αξίζουν ευσήμων, έστω κι αν ύπάρχουν στη μέση «μισθοδοσία» και «τυχερά»; Οι «αμόρφωτοι» Έλληνες ιερείς δεν προσφέρουν στην κοινωνική συνοχή; Δεν έγραψαν σελίδες δόξας με τον ηρωισμό τους και την αυτοθυσία τους σε όλες τις ιστορικές διαδρομές του Έθνους; Αλήθεια, έχει επισκεφθεί την ελληνική ύπαιθρο ο κ. Γιανναράς, έχει κάτσει ποτέ να πιει ρακί με τον παπά του χωριού στο τοπικό καφενείο; Και, πως στο καλό, αντιλαμβάνεται τη μόρφωση και την καλλιέργεια; Ποιος του είπε ότι όλοι οι παπάδες πρέπει να είναι τέρατα μόρφωσης; Αν ήταν έτσι, δεν θα μπορούσαν να επικοινωνήσουν με το μέσο πολίτη.

Η προσφορά των παπάδων στην ελληνική κοινωνία είναι ανεκτίμητη. Είναι αλήθεια ότι ώρες-ώρες, η έλλειψη μόρφωσης κάποιων εξ αυτών, ο φανατισμός τους αλλά και η παρεπόμενη ανελαστικότητά τους, που εκδηλώνεται κυρίως σε περιπτώσεις όπου η κοινή λογική επιτάσσει κάποια εύλογη και επιθυμητή «προσαρμογή» σε δεδομένα της εποχής ώστε να μην απομακρύνονται οι πιστοί, προσαρμογή που δεν αλλοιώνει φυσικά την ουσία των διδαχών της Ορθοδοξίας, δημιουργεί προβλήματα. Όπως είπε και ο Αρχιεπίσκοπος, η Εκκλησία δεν πρέπει να μετατρέπεται από γλυκιά μητέρα σε κακιά μητριά.

Ο Έλληνας παπάς, έχει ψυχή και τσαγανό. Μπορεί να μην έχει αποφοιτήσει από τα ομολογουμένως «δυνατά» πανεπιστήμια του Βατικανού, μπορεί να μην διαβάξει και να αντιπαράθετα με τον Ουμπέρτο Έκο σε ένα μάλλον άσκοπο intellectual show-off, βινεσι όμως την ελληνική κοινωνία εκ των έσω, αναπνέει και δραστηριοποιείται μέσα σε αυτήν, σώζει καταστάσεις, γάμους, εξισορροπεί, διατητεί, μονιάζει, βοηθά, ζώνεται τα φυσεκλίκια και με τα όποια (και αναντίρητα πολλά) ελαττώματά του, αποτελεί σημαντικότατο κρίκο και παράγοντα της ελληνικής κοινωνίας.

Νίκος Χιδίρογλου, Αθήνα

ΑΤΤΑC-HELLAS:

**ΝΑΙ ΣΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ
ΟΧΙ ΣΤΟ ΕΥΡΩΣΥΝΤΑΓΜΑ**

Παρά τη σοβαρότητα του ζητήματος, σκόπιμα και με ευθύνη των κυρίαρχων πολιτικών δυνάμεων στην Ευρώπη και στη χώρα μας, ο δημόσιος διάλογος για την Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη είναι σχεδόν ανύπαρκτος, με συνέπεια οι πολίτες να παραπλανούνται και να χειραγωγούνται, γνωρίζοντας ελάχιστα για το περιεχόμενο της. Με δεδομένο το έλλειμμα ενημέρωσης, οι οργανώσεις ΑΤΤΑC της Ευρώπης (που ζητούν δημοψήφισμα για το λεγόμενο Ευρωσύνταγμα σε όλες τις χώρες της ΕΕ), επιχειρούν να ενημερώσουν τους πολίτες τουλάχιστον ως προς βασικά σημεία του περιεχομένου του, απαντώντας στους ισχυρισμούς των υποστηρικτών του, ώστε να είναι τεκμηριωμένο το ΟΧΙ που οδηγεί στην απόρριψή του και να ανοίξει ο δρόμος της επαναδιαπραγμάτευσης για μια Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη που θα κατοχυρώνει τη δημοκρατία και θα θέτει ως προτεραιότητα αντί για την αγορά και τις επιχειρήσεις τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

1. ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΝΑΙ: Επιτέλους, η Ευρώπη αποκτά Σύνταγμα.
ΟΧΙ: Το κείμενο του ντ' Εσταίν λανθασμένα αλλά σκόπιμα το ονομάζουν «Σύνταγμα» και επιχειρούν να το περιβάλουν με το κύρος και την αίγλη ενός Συντάγματος. Ένα Σύνταγμα προϋποθέτει την ύπαρξη ενός κυρίαρχου λαού ο οποίος αναδεικνύει με δημοκρατικές εκλογικές διαδικασίες μία αντιπροσωπευτική Συντακτική Συνέλευση που το συντάσσει στο όνομά του. Έτσι έχουν συγκροτηθεί μέχρι σήμερα όλα τα συντάγματα, με σεβασμό στη λαϊκή κυριαρχία και τη δημοκρατία που κατακτήθηκαν με αγώνες. Στην προκειμένη περίπτωση δεν ίσχυσε κάτι τέτοιο. Αντίθετα, η Συνέλευση που επεξεργάστηκε το κείμενο συγκροτήθηκε επιλεκτικά και αντιδημοκρατικά, χωρίς ανάδειξη της από τους Ευρωπαίους πολίτες, από εκπροσώπους κυρίως των χριστιανοδημοκρατικών και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων, με αποκλεισμό όλου του φάσματος της Αριστεράς. Όσο για τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, η πρόσκλησή τους υπήρξε επιλεκτική και προσημαστική και ο ρόλος τους δευτερεύων. Επομένως, το κείμενο που έγινε διεκτυστίδα μεταξύ των κυβερνήσεων των χωρών – μελών της Ε.Ε. είναι επί της ουσίας προϊόν διακυβερνητικών διαπραγματεύσεων, στερείται οποιασδήποτε λαϊκής και δημοκρατικής νομιμοποίησης και σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να ονομάζεται Σύνταγμα. Επιπλέον, η φύση των συνταγματικών κειμένων είναι να καθορίζουν τον ρόλο των θεσμών που δημιουργούν, δεν παραγράφουν (επιβάλλουν) μία ορισμένη κατεύθυνση άσκησης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, όπως γίνεται με το συγκεκριμένο κείμενο.

2. Η (ΜΗ) ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ

ΝΑΙ: Εν πάσει περιπτώσει είναι ένα πρώτο βήμα κι αργότερα ίσως αναθεωρηθεί ή βελτιωθεί, όπως οι συνθήκες του Μάαστριχτ, της Νίκαιας...
ΟΧΙ: Το άρθρο IV - 446 είναι σαφέστατο: «Η παρούσα συνθήκη συνάπτεται για απεριόριστη διάρκεια». Όσο για τη δυνατότητα μερικής ή ολικής αναθεώρησης, τα άρθρα IV - 443 - 444 και 445 προβλέπουν ότι «είναι απαραίτητη η ομοφωνία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και των Κοινοβουλίων των 25 κρατών – μελών». Μία τέτοια ομοφωνία όντας πρακτικά αδύνατη, μηδενίζει και τη δυνατότητα αναθεώρησης της Συνταγματικής Συνθήκης. Πρόκειται για πρωτοφανή ιστορική και δημοκρατική όπισθοδρόμηση, τη στιγμή που από το 1789, το άρθρο 28 της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Πολίτη αναφέρει ότι «ένας λαός έχει πάντοτε το δικαίωμα να αναθεωρεί, να μεταρρυθμίζει και να αλλάξει το Σύνταγμα». Είναι προφανές ότι με την παρούσα Συνθήκη επιχειρείται ο μακροχρόνιος εγκλωβισμός των πολιτών και των κρατών – μελών της Ε.Ε. στο σημερινό νεοφιλελεύθερο μοντέλο των κοινωνικών ανισοτήτων και της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, χωρίς δυνατότητα επιστροφής, όπως επιβεβαιώνει ρητά το άρθρο I - 6: «Το Σύνταγμα και οι κανόνες δικαίου που θεσπίζονται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ... υπερισχύουν του δικαίου των κρατών – μελών». Όλες οι παραπάνω διατάξεις καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή πολιτικής διαφορετικής από αυτήν που προβλέπει η παρούσα Συνθήκη,

ακόμα και αν αυτό το επιθυμεί και το εκφράσει ως εκλογικό αποτέλεσμα ή πλειοψηφία των πολιτών στα κράτη - μέλη!

3. Η ΑΠΟΘΕΩΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΝΑΙ: Το «Ευρωσύνταγμα» αφήνει περιθώρια ελέγχου στη διακίνηση των κεφαλαίων και στη δράση των πολυεθνικών.

ΟΧΙ: Το «Ευρωσύνταγμα» πρώτα και κύρια μεριμνά και θεσμοθετεί τον ελεύθερο και άνοθετο ανταγωνισμό. Από την αρχή, στο άρθρο I - 3 τονίζεται ότι «στην εσωτερική αγορά, ο ανταγωνισμός είναι ελεύθερος και άνοθετος». Στο III - 177, για να μην υπάρχει αμφιβολία, επαναλαμβάνεται ότι η δράση των κρατών οφείλει να γίνεται «σύμφωνα με την αρχή της ανοιχτής οικονομίας της αγοράς με ελεύθερο ανταγωνισμό». Επιπλέον, αν κάποιο κράτος - μέλος αντιμετωπίζει εξωτερική απειλή ή σοβαρά έσωτερικά προβλήματα από διατάραξη της δημόσιας τάξης, τα υπόλοιπα κράτη - μέλη πρώτα και κύρια «συνεννοούνται μεταξύ τους για να αποφευχθεί ή παρακώλυση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς» (άρθρο III - 131). Ωσαύτως από την αρχή, το άρθρο I - 4 «εγγυάται την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων, προσώπων και υπηρεσιών» και προς ένισχυσή του στο III - 156 τονίζεται ότι «απαγορεύονται οι περιορισμοί στη διακίνηση των κεφαλαίων» και ταυτόχρονα η Ένωση δεσμεύεται ότι θα φροντίσει για «την προοδευτική κατάργηση

των περιορισμών στις διεθνείς συναλλαγές και στις άμεσες ξένες επενδύσεις» (άρθρο III - 314). Πρόκειται για ρητό αποκλεισμό κάθε απόπειρας ανάπτυξης κοινωνικής πολιτικής και πλήρη υιοθέτηση του νεοφιλελεύθερου μοντέλου, το οποίο η Ένωση όχι μόνο το εφαρμόζει στο έσωτερικό της αλλά δεσμεύεται και για την εξαγωγή του. Το νεοφιλελεύθερο οικονομικό μοντέλο ολοκληρώνεται με τη θέση και τον ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή οποία παραμένει ανεξέλεγκτη από κάθε πολιτικό έλεγχο (άρθρο III - 188) και άσκει την οικονομική και νομισματική πολιτική της Ένωσης με κύριο στόχο τον έλεγχο του πληθωρισμού (III - 185) και την διατήρηση της σταθερότητας των τιμών (I - 30 και III - 177). Συνεπώς, απαγορεύεται κάθε δημόσια παρέμβαση για την αντιμετώπιση της ανεργίας και την ανάκαμψη της οικονομίας και διαμορφώνεται ένα πλαίσιο όπου όλα τα πολιτικά όργανα και οι θεσμοί της Ένωσης υπηρετούν την οικονομική εξουσία.

4. ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΑΙ: Το «Ευρωσύνταγμα» κατοχυρώνει και ενισχύει τις δημόσιες υπηρεσίες και τα αγαθά όπως η παιδεία, η υγεία, το νερό, η ενέργεια, οι μεταφορές και οι επικοινωνίες και μεριμνά για την πλήρη απασχόληση.

ΟΧΙ: Στο κείμενο έχει αλλάξει και η ορολογία. Οι δημόσιες υπηρεσίες μνημονεύονται μόνο μία φορά (άρθρο III - 238), ως «επαχθείς υποχρεώσεις». Χαρακτηρίζονται πλέον ως «υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος» (άρθρο II - 96), οι οποίες όμως υποκείνται όλες υποχρεωτικά στη διαδικασία της απελευθέρωσης και του ανταγωνισμού, βλέπε ιδιωτικοποιήσεις (άρθρα III - 147 και 148). Μάλιστα, το άρθρο III - 167 αναφέρει κατηγορηματικά ότι είναι ασύμβατες με την εσωτερική αγορά «ένισχύσεις οποιασδήποτε μορφής με κρατικούς πόρους από τα κράτη μέλη προς ορισμένες επιχειρήσεις ή κλάδους παραγωγής, γιατί νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό». Απαγορεύεται εν όλοίς κάθε δημόσια παρέμβαση, ένισχυση και ρύθμιση σε κρίσιμους τομείς και καθολικού ενδιαφέροντος δημόσια αγαθά, με παραπομπή Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ταυτόχρονα, το κείμενο υιοθετεί και ανάλογη πολιτική απασχόλησης. Κατά το άρθρο III - 203, «η Ένωση και τα

κράτη - μέλη εργάζονται ... για τη δημιουργία ευπροσάρμοστου εργατικού δυναμικού καθώς και αγοράς εργασίας που να ανταποκρίνονται ταχέως στις εξελίξεις της οικονομίας», και την ίδια στιγμή απαγορεύει ρητά «την έναρμόνιση των νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων των κρατών - μελών» στον τομέα της απασχόλησης (III - 207).

5. ΘΕΜΕΛΙΩΔΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

ΝΑΙ: Ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στο «Ευρωσύνταγμα» αποτελεί πρόοδο.

ΟΧΙ: Τα Συντάγματα των περισσότερων Ευρωπαϊκών κρατών εγγυώνται τα δικαιώματα στην εργασία, στην εκπαίδευση, στην αξιοπρεπή διαβίωση, στην ασφάλεια, στην υγεία, κλπ. Η παρούσα συνθήκη αρκείται να τα αναγνωρίζει και να τα σέβεται, χωρίς να τα εγγυάται. Από αυτή την άποψη ο Χάρτης των Δικαιωμάτων αποτελεί όπισθοδρόμηση ακόμα και σε σχέση με την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948. Με ένσωματωμένο τον Χάρτη των Δικαιωμάτων το κείμενο βρίθει καλών προθέσεων, αναγνωρίζει πληθώρα δικαιωμάτων, όμως δεν εγγυάται κανένα. Εξάλλου, η εφαρμογή των δικαιωμάτων περιορίζεται και προσκρούει στις διατάξεις του κειμένου περί ελεύθερου και άνοθετου ανταγωνισμού που καθιστούν ανέφικτη την άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

6. ΑΝΤΙΑΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΘΕΣΜΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΝΑΙ: Το «Ευρωσύνταγμα» προωθεί την δημοκρατική οργάνωση της Ένωσης και κατοχυρώνει τη συμμετοχή των πολιτών (μέσω της «λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας»), οι οποίοι μπορούν να ζητήσουν ακόμα και τροποποίηση ή αναθεώρησή του.

ΟΧΙ: Από το κείμενο δεν προκύπτει ούτε η στοιχειώδης δημοκρατική αρχή της διάκρισης εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας, ενώ η πολυδιαφημισμένη επέκταση των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αφορά ήσσονος σημασίας ζητήματα. Η Επιτροπή με ελάχιστες εξαιρέσεις διατηρεί την αποκλειστικότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας και είναι αποκλειστικά υπεύθυνη για τον τρόπο που λειτουργεί. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποτελούμενο από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων και με πρόεδρο εκλεγμένο για 2,5 χρόνια, αποφασίζει για τις γενικές πολιτικές κατευθύνσεις της Ένωσης. Το Συμβούλιο των Υπουργών που δεν λογοδοτεί σε κανένα και δεν ελέγχεται από πουθενά, υιοθετεί και προωθεί για εφαρμογή τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Επιτροπής. Συνεπώς, η νομοθετική και η εκτελεστική εξουσία ασκούνται από μη εκλεγμένα και ανεξέλεγκτα όργανα. Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου παραμένει υποβαθμισμένος, με μόνη ουσιαστική καινοτομία ότι ψηφίζει το σύνολο του προϋπολογισμού. Ως προς τον θεσμό της «λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας» που μπορούν να αναλάβουν ένα εκατομμύριο Ευρωπαίοι πολίτες με τις υπογραφές τους, το άρθρο I - 47 ξεκαθαρίζει ότι «οι πολίτες καλώντας την Επιτροπή να υποβάλει νομοθετική πρόταση, δεν την δεσμεύουν κατά κανένα τρόπο στην υλοποίηση του αιτήματός και η οποιαδήποτε πρόταση δεν μπορεί να κινείται εκτός των πλαισίων του παρόντος Συντάγματος». Συνεπώς, αποκλείεται κάθε πρόταση τροποποίησης ή αναθεώρησης εκ μέρους των πολιτών.

7. ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΙΛΙΤΑΡΙΣΜΟΥ - ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΗΠΑ ΚΑΙ ΝΑΤΟ

ΝΑΙ: Το «Ευρωσύνταγμα» προωθεί την υπόθεση της ειρήνης, την Κοινή Εξωτερική Πολιτική, την Κοινή Πολιτική Άμυνας και Ασφάλειας και την αυτονομία έναντι των ΗΠΑ.

ΟΧΙ: Στο κείμενο θεσμοθετείται με σαφήνεια ο μιλιταρισμός, αφού «τα κράτη - μέλη δεσμεύονται να βελτιώσουν προοδευτικά τις στρατιωτικές τους δυνατότητες» (άρθρο I - 41, 3). Είναι ο μοναδικός τομέας όπου τα κράτη - μέλη υποχρεούνται, κάτι που δεν συμβαίνει για την υγεία, την παιδεία, κλπ!

8. Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.

ΝΑΙ: Το «Ευρωσύνταγμα» μεριμνά για το περιβάλλον και τους αγρότες.

ΟΧΙ: Σύμφωνα με διατάξεις του κειμένου, «η Ε.Ε. εργάζεται για τη βιώσιμη ανάπτυξη και για ένα υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος» (I - 3, 3 και II - 97), προωθώντας ταυτόχρονα «την άκρως ανταγωνιστική κοινωνική οικονομία της αγοράς» (I - 3, 3). Οι δύο όροι - βιώσιμη ανάπτυξη και ανταγωνιστική κοινωνική οικονομία της αγοράς - είναι και μεταξύ τους αντιφατικοί και το νόημα τους δεν είναι επαρκώς καθορισμένο. Ειδικότερα για το περιβάλλον, η Επιτροπή είναι αρμόδια να εγκρίνει ή να απόρριψει τα μέτρα που ισχύουν στα κράτη μέλη, με κριτήριο αν

συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (III - 172, 6), δηλαδή στον ελεύθερο και άνοθετο ανταγωνισμό. Το ζήτημα του περιβάλλοντος επιβαρύνεται και μέσα από τις προβλέψεις για την Αγροτική Πολιτική όπου διαβεβαιώνεται η θέληση της Ε.Ε. «να αυξήσει την παραγωγικότητα της γεωργίας» (III - 27, 1), διαβεβαίωση που ίσως προαναγγέλλει την εξαφάνιση των μικρών εκμεταλλεύσεων και των βιολογικών καλλιεργειών, οι οποίες κρίνονται συνήθως ελάχιστα ανταποδοτικές σε σχέση με τις μεγάλες και έντατικές καλλιέργειες ή ακόμα και με τα μεταλλαγμένα προϊόντα που επιβαρύνουν δραματικά το περιβάλλον. Λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη ότι στις σχέσεις της Ένωσης με τον υπόλοιπο κόσμο και συνακόλουθα στις σχέσεις Βορρά - Νότου «Η Ένωση προβάλλει και προωθεί τις αξίες της και τα συμφέροντά της» (I - 3, 4), τότε το πιθανότερο είναι οι εξαγωγές γεωργικών προϊόντων προς τις χώρες του Νότου να έντεινουν τα φαινόμενα της φτώχειας και να ολοκληρώσουν την καταστροφή των παραδοσιακών καλλιεργειών με τη συνεπαγόμενη περιβαλλοντική επιβάρυνση.

9. ΚΙΝΔΥΝΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙ ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΗΣ

ΝΑΙ: Μία απόρριψη του «Ευρωσυντάγματος» θάνατο πλήγμα για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση.

ΟΧΙ: Γιατί το κείμενο της συνθήκης άπλωσε συγκεντρώνει και επανεπιβεβαιώνει συνολικά, με έπουσιώδεις προσθήκες και τροποποιήσεις, τις βάσεις του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος (Ρώμη 1957, Μάαστριχτ 1986, Άμστερνταμ 1997, Νίκαια 2000). Με τη νέα συνθήκη κράτη, κοινοβούλια και πολίτες της Ευρώπης θα κληθούν να αποδεχθούν επίσημα το είδος των πολιτικών που ασκούνται μέχρι σήμερα. Θα βρεθούν έτσι εγκλωβισμένοι, τουλάχιστον για δυο γενιές, στα πλαίσια μίας Συνταγματικής Συνθήκης με συγκεκριμένους ιδεολογικούς και πρακτικούς πολιτικούς προσανατολισμούς που δεν θα μπορούν στο εξής να αμφισβητηθούν, παρά μόνο από μια νέα συνταγματική συνθήκη, γεγονός αδύνατο με προϋποτιθέμενη τη συμφωνία 25 κυβερνήσεων και 25 κοινοβουλίων. Υπάρχει μεγαλύτερος κίνδυνος καθήλωσης και στασιμότητας από την αποδοχή της συγκεκριμένης Συνθήκης. Επομένως, η απόρριψη της μπορεί να ανοίξει το δρόμο της επαναδιαπραγμάτευσης για μια Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη που πράγματι θα προωθεί την Ευρωπαϊκή συνοχή και ολοκλήρωση και θα έχει ως προτεραιότητα αντί για τα κέρδη και τις επιχειρήσεις, τη δημοκρατία, τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

Να αξιοποιήσουμε τη μόνη δυνατότητα που μας δίνει το «Ευρωσύνταγμα», σύμφωνα με το οποίο για να τεθεί σε ισχύ όπως προβλέπεται από την 1-11-06, «θα πρέπει να επικυρωθεί από όλα τα κράτη - μέλη της Ε.Ε.». Η δυνατότητα απόρριψης και επαναδιαπραγμάτευσης είναι ανοιχτή.

Μπιρελίκια οχτασπαρα!

§
Άλλο ρολόι κι άλλο κομπολόι
Το ρολόι σε κάνει εχθρό με τον χρόνο
Το κομπολόι σε συμφιλιάζει

§
Πολλές γιορτές ρε παιδί μου!
Νάχαμε και κάτι γά γιορτάσουμε,
καμμία σπορά, κάναρ τρίγος...
Έτσι που πάμε, κερί διαθήκη
δ' αφήσουμε

§
Στήν πατρίδα μου χειροκροτού' τον
ποιητή μόνο όταν αυτοκτονήσει!

§
Ο χώρος των συναισθημάτων
είναι ο χρόνος, κι αυτός στην εποχή
μας τείνει να καταρτηθεί λόγω
υπερβολικής ταχύτητας!
Κάποτε υποφέραμε από καθυστέρηση,
σήμερα από επιτάχυνση

§
Για να τάχουν όλα δεν έχουν χρόνο.
Μπαρττόρ, σε τί χρόνο τάχουμε τότε;

§
Τα όμορφα δεν τα συγκρίνεις,
τ' απολαμβάνεις, βλάκα!

Δοκ. Σάντσο - VRiZO Βουλτσίδης

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τό Κράτος - δολοφόνος αποκαλύπτεται
Αγανάκτηση προκαλεί η όμολογία του φερόμενου ως μέλους της Χεζμπολλάχ Μουράτ Κουρτμπογιάν πώς ενώ ήταν φυλακισμένος στις φυλακές της πόλης Μπίτλις, τον έβγαλε έξω η Αστυνομία, του έδωσε όπλο και άφου εκτέλεσε μία δολοφονία τον γύρισαν πίσω στη φυλακή. Η πρόεδρος του συλλόγου Νομικών δικηγόρος Χουσουφ Τούνα δήλωσε πώς «τό γεγονός αυτό δείχνει πώς η μεγάλη πλειοψηφία των έγκληματων άγνωστων δραστών έγιναν από τό Κράτος. Έδώ ό πραγματικός υπεύθυνος για τό γεγονός, αυτός που διέπραξε τήν δολοφονία, είναι τό Κράτος. Ό αστυνομικός τήν ίδια στιγμή κατηγορείται για δολοφονία. Υπεύθυνοι επίσης είναι και οι υπάλληλοι των φυλακών καθώς και ή διοίκηση της φυλακής. Είμαστε άντιμέτωποι δηλαδή με μία έγκληματική όργάνωση. Φάνηκε τό πρόσωπο όλων αυτών που επί χρόνια προσπαθούν να συνδέσουν τό Ισλάμ με τήν τρομοκρατία. «Όλοι αυτοί θα πρέπει να πάρουν ένα μάθημα από αυτές τις όμολογίες».
(11-3, έφ. Βακίτ)

Η πηνία ψευτιές κατεργάζεται
Ό Έμπορικός Σύλλογος της Άγκυρας αναφέρει πώς ή Τουρκία έγινε παράδεισος των ψευτικών προϊόντων. Στην αναφορά με τίτλο «Ψεύτικη Τουρκία» αναφέρεται πώς προτιμούνται τά προσοδοφόρα επαγγέλματα. Έτσι αναφέρει πώς στην Τουρκία υπάρχουν 5.000 ψευτο-όδοντιατροί, πολλοί ψευτο-άρχιτέκτονες, ψευτο-δικηγόροι που μπαινουν και στις δίκες, και άλλοι που με ψεύτικα διπλώματα άσκουν τό επάγγελμα του δασκάλου και του μηχανικού. Επίσης τά πλέον «μαϊμού» προϊόντα είναι τά Adidas, Puma, Nike, Polo, Panasoni, Microsoft, Citizen, Versace, Gucci, Dolce Gabbana, Diesel, Louis Vuitton, Ralph Lauren, Barbie, DKNY, Prada, Lacoste, Paul&Shark και Sony. Στόν τομέα των τροφίμων μερικές από τις άπάτες που αναφέρονται είναι: Βουτάνε τό λευκό κρέας στό χλώριο και του δίνουν όψη φρέσκου. Ένώνουν με ειδικό τζελ τό τριμμένο τυρί και τό βάζουν πάλι σε καλούπι. Βάζουν στόν κιμά και τά έντόσθια από τά κοτόπουλα. Από μουχλιασμένο κασέρι κάνουν τρίμματα τυριού. Μέσα στόν γύρο από κοτόπουλο βάζουνε δέρμα, έντόσθια και πόδια που τά ανακατεύουν με μπαχαρικά. Στό κόκκινο πιπέρι προσθέτουν κεραμιδόσκονη. Στό φτηνιάρικο πληγούρι προσθέτουν μογοιά. Στό ελαιόλαδο προσθέτουν λάδι ραφινέ, σογιέλαιο και φουντουκέλαιο. Χρησιμοποιούνε τά ληγμένα λουκούμια πετώντας μέσα σε άλλα καινούργια. (25-3, έφ. Χουριέτ)

Ναί, άλλα αποδίδουν!...

Η Τουρκία πέτυχε ρεκόρ ανάπτυξης με 9,9% έτησίως. Τό κατά κεφαλήν εισόδημα έφτασε για πρώτη φορά στα 4.172 \$ έτησίως.
(31-3, έφ. Χουριέτ)

Η συμβολή της παραοικονομίας (και της φασιστομαφίας)
Οι έφιάλτες του Αιγαίου. Στα πλαίσια επιχειρήσεις της Αστυνομίας της Σύμρνης συνελήφθησαν 12 άτομα που κατηγορούνται για 5 τραυματισμούς, για έκβιασμούς και για 2 δολοφονίες. Βρέθηκαν πάνω τους ένα κιλό κοκαΐνη, 500 γρ. χασίς, 6 πιστόλια, μία καρραμπίνα, δυό άλεξισφαιρα γιλέκα και 263.000 δολάρια. Οι συλληφθέντες άνεφεραν ως άρχηγό τους τον πρόεδρο των Ulku Ocaklari (Γκρίζων Λύκων) της περιοχής του Αιγαίου, Άμπιντίν Μπιλγκίν.
(27-3, έφ. Μιλλιέτ)

Καιρός για νέες προκλήσεις Ίμιων
Τούρκοι διπλωμάτες μας άνεφεραν σχετικά πώς «Σύμφωνα με αυτούς, τό νησάκι (Ίμια) άνήκει στην Ελλάδα, ενώ έμεις ισχυριζόμαστε πώς είναι δικό μας». Σύμφωνα με αυτές τις διπλωματικές πηγές άν τό ελληνικό σκάφος πήγε και συνέλαβε κάποιον εκεί έχει τήν ίδια σημασία σάν να πήγε στην Ίμβρο ή τήν Άνδριανούπολη και συνέλαβε κάποιον.
(29-3, έφ. Μιλλιέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Άντιφωνήματα

Δημόσια κτίρια της Έρμπιλ έπιγράφονται ως «ύπουργεία του Κορδιστάν», παντού κορδικές σημαίες, 1,9 εκ. ύπογραφές συλλέχθηκαν υπέρ άνεξάρτητου κράτους... Είναι να μη τσουζεί ό τουρκικός κώλος;

Τό ιρακινό άντάρτικο -πού άς θυμόμαστε ότι παλεύει για όλους μας - στις 8/12/04 σκότωσε τον σταθμάρχη της CIA στην κατεχόμενη χώρα, Dale C. Stoffel

11.500.000.000.000\$ οι καταθέσεις ιδιωτών σε φορολογικούς παραδείσους - χώρια των εταιρειών! Έμ, πώς άλλιώς θα ζούσε ό κοσμάκης στις φορολογικές κολάσεις;

«Οι στρατιώτες μας φοβούνται για τή ζωή τους, άτμαζόμαστε, μας κόβουν τό νερό, μας πετροβολούν, μας άπειλούν με όπλα, άπειλούμαστε με λυντσάρισμα...»

Σέ ποιόν αναφέρονται με τά άνωτέρω οι ισραηλινοί άξωματικοί Guy Hazut - Maor Shoshan; Σέ Παλαιστίνιους; Λάθος. Σέ φανατικούς Έβραίους έπικουκ! Χα!

Τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών ζητά από τό Σαρόν να μην προκαθορίσει με αυθαιρεσίες (σάν τό Τείχος) τό μέλλον της Ιερουσαλήμ. Καί κείνος χέστηκε

9 προβόκατορες τιμήθηκαν από τον Πρόεδρο του Ισραήλ, για βόμβες που βάλαν πριν 50 χρόνια στην Αίγυπτο! Έμ φταίνε οι Αιγύπτιοι, που δεν τους κρέμασαν σάν τους άλλους δυό

Η Νιγηρία συζητά διακοπή της άποπληρωμής του χρέους της: Νά τό ξοφλήσουν, λέει, οι δικτάτορες που τό τσέπωσαν και οι άγγλογαλλικές βέδες που τό έδωσαν

Ξένοι και άντιπολίτευση μαυρίστηκαν πάλι στην Ζιμπάμπουε. Ο Μουγκάμπε ξανακέρδισε εγκαινιάζοντας τό έκλογικό

σύστημα που συμφωνήθηκε στη Southern African Development Community

Και κάτι για όσους ξεχνάν γρήγορα και συγκινήθηκαν με τον θάνατο του Πάπα: Τή μέρα των εκλογών ό καθολικός Αρχιεπίσκοπος κάλεσε τον λαό της Ζιμπάμπουε σε «ήρεμη» έξέγερση!

Νά θυμηθούμε ότι ήταν δεξί χέρι του Ρήγκαν; Ότι σακάτεψε τήν θεολογία της Άπελευθέρωσης στη Λατινική Άμερική; Η ότι «άγιασε» χάρη στον φόνο (έντός 33 ημερών!) του έρμου Ιωάννη Παύλου I;

Κρατήστε κι ένα όνομα έπίδοξο διαδόχου, ευνοούμενου της νεοσυντηρητικής συμμορίας: Τού σιωνιστή Κριστόφ Σένμπορν, άρχιεπισκόπου Βιέννης

Τά κόμματα, λέει, θα ψηφίσουν τό Ευρω-σύνταγμα για να μη μειωθεί ή άξία του κοινοβουλευτισμού! Όσο για τή λαϊκή κυριαρχία, καλό άνέκδοτο μά πάλωσε...

Πέθανε ό Χρυσάνθος, πάει και ό Μπι-θικώτσης... Τόν Ρουβά και τά μάτια μας!

Θάθελα να πιστέψω τον Αλογοσκούφη που μας έταξε τά πάντα στην Θράκη. Έλα όμως που τό ρημάδι αυτό στό κεφάλι μου δουλεύει ακόμα...

Υποσχέσεις Σπήλιου για στρατιωτικές προμήθειες (τορπίλες) από τήν «Γερμανός Sunlight» της Ξάνθης. Άς έλπίσουμε να χουν κι άντίκουσμα

Κάποιοι κακεντρεχείς που διάβασαν τήν αιγυπτιακή έπένδυση αυτοκινητών στη Βιστωνίδα μας τηλεφώνησαν σκασιμένοι στα γέλια για να... παραγγείλουν άμάξι

Βεβαίως γελούν σάν μαλάκες γιατί από άνάπτυξη έχουν μαύρα μεσάνυχτα. Σάν

να κάνω μία πολύ άπλη έπισήμανση: έπειδή τυχαίνει να ζούμε σε μία κατ' ευφημισμόν πόλη, που στην πραγματικότητα είναι ένας άπίστευτος παραλογισμός φριχτών τσιμεντόσπιτων, καταστημάτων άπίστευτης κισσαρίας και των μακράν χειρότερων δρόμων στην Ελλάδα (κάθε ισάδα και γκρεμός, κάθε στροφή και τρύπα), ή μόνη πρόκληση που άντιλαμβάνομαστε σ' όλα αυτά, είναι άπλούστατα εκείνη της... νοημοσύνης μας! Έκτός βεβαίως κι άν ειδικά επί τούτου επελέχθη ή λέξη «μύθος», όποτε τότε πάσο - και χαλάλι και τό όλον άφορητως βερμπαλιστικόν του πράγματος! Καθότι αυτή ή δήθεν άνεργνώμενη και άναπτυσσόμενη Κομητηνή πράγματι μόνο στον χώρο του Μύθου βρίσκεται...

Πάντως, Δήμαρχε, τί να πώ, δεν είσαι καθόλου έντάξει, έ; Έδώ κι ένα μήνα μπροστά στό σπίτι μου υπάρχουν τρεις όλόκληρες λακούβες! Χάθηκε δηλαδή μωρέ, να στείλεις ένα συνεργείο ν' άνοιξει και καναδυό ακόμα;

Και μή μάς πεις τώρα ότι δεν υπάρχουν πολλά λεφτά για έργα! Έντάξει να μην έχεις λεφτά, να μην έχεις όμως και φαντασία; Ένα σωρό πρωτότυπα δημοτικά τέλη μπορεί να βάλεις, άμα θές! Ειδικό λακουβόσημο, για παράδειγμα, που θα τό πληρώσουν όλοι οι προνομιούχοι Κομητηναίοι, όσοι δηλαδή κατοικούν σε δρόμους που έχουν MONO MIA ΛΑΚΟΥΒΑ (άνά m2 έννοείται, έ;). Έτσι, χάρη στο έν λόγω λακουβόπλαφόν, θα συγκεντρωθεί ένα καλό μασούρι, με τό όποιο θα μπορέσουν να γίνουν ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ρημαδιό και τά τελευταία 17,5 μέτρα του αστικού μας όδικού δικτύου που παραμένουν ακόμα (άκουσον θράσος δηλαδή!) άνέπαφα...

Μιά που είπα όμως για πλαφόν, να κλείσω για σήμερα μ' ένα σχολίο και για τον επί τιμή ήρωα του Μπράμ Στόκερ, που πάλι έσκασε μύτη τις προάλλες στις θόνες μας (έ, έντάξει μωρέ, καιρό είχε!) και ζήτησε αύξηση (προαιρετικά) του ήλικάκου όριου συνταξιοδότησης, για να μπορούν να συνεχίσουν, λέει, να εργάζονται και για άλλα πέντε χρόνια όσοι τό έπιθυμούν. Και άντε, ν' αφήσουμε στην άκρη τον γνωστό λαϊκό στίχο πώς «ό,τι άρχίζει ώραία (=άμα θές), τελειώνει με πόνο (=θές, δεν θές)», ν' αφήσουμε

γίνουμε όμως έδω Άλ Ντητρόιτ, τότε θα άποστομωθούν οι χαχαμπούχες

Ένα βράδυ άνοιγω τηλεόραση στην ΕΤ3 και βλέπω Λασκαράκη, Χαριτόπουλο, Κούτσικο κ.ά. άστέρους να μιλούν για -τί άλλο; - τα ελληνοτουρκικά, τή «φιλία»...

Έμαθα ότι είχε πολλή πλάκα μά πρόλαβα μόνο τον Γ.Λ. να μάς μέμφεται που δεν βλέπουμε άνθρωπιστικά τις τουρκικές επιχειρήσεις διάσωσης στό Αιγαίο!

Πρώτη σελίδα της τουρκοφυλλάδας «Γκιουντέμ» (1-4): Πρώτο θέμα ή ΤΕΕ. Από κάτω μία είδηση από τούς Τούρκους της Βουλγαρίας και δυό από τήν Τουρκία

Ακριβώς ό,τι άπασχολεί τον μειονοτικό πληθυσμό του τόπου, δηλαδή. Αυτό θα πει να πιάνεις τον σφυγμό της κοινωνίας και να τον έκφράζεις!

Σέ «μουςουλμανική μειονότητα» κι όχι «μειονότητες» αναφέρεται ή Συνθήκη της Λωζάνης στό έγκυρο γαλλικό κείμενο. Δεκτό. Καί λοιπόν;

ΟΧΙ του Αρείου Πάγου και στόν σύλλογο Τουρκάλων. Σέ καλό να μάς βγει...

Σημαντική ή παρουσία της Κινητής Βιβλιοθήκης του ΥΜΑΘ στην Ροδόπη και συγχαρητήρια για τις πετυχημένες έκδηλώσεις. Καλή συνέχεια!

Τό βιολογικό μέλλον της Θράκης και τήν ένεργειακή - σιδηροδρομική Έγνατία προτείνει κατά του χρυσού ό Π. Χριστοδούλου. Δεν γίνεται να λές μόνο όχι.

Μέ άφορμή τήν άνοδο κατηγορίας 3 ομάδων της Κομοτηνης: Μεγάλο μέρος της άθλητικής προόδου μας όφειλεται στην μακρά προσφορά του Κούλη Ταξιλάδη.

Όυτε ένας σύμβουλος να μην είναι δίπλα στόν δήμαρχο που βραβεύει τον Βάσο Λυσσαρίδη; Καί καλά για τούς πολιτικά άγραμμάτους (ή άντίθετους), οι άλλοι;

και τούς Γάλλους που τό έχουσε ήδη δεί μία χαρά τό έργο! Ό έπίτιμος Καρπάθιος όμως τί θέλει πάλι και κρίνει έξ ιδίων τά άλλότερα; Έπειδή δηλαδή αυτός γεννήθηκε καναδυό χρόνια μετά τον Δεκελεικό Πόλεμο και φυσικά θα μπορεί άνετα μέχρι τό 1.000.000 έτος της ήλικίας του να (μάς) δουλεύει, μάς ρώτησε έμάς; Βρέ έμεις έδώ τά σαράντα κοντεύουμε και ήδη τήν περιμένουμε πώς και πώς τήν σύνταξη! Πλάκα μάς κάνει πάλι δηλαδή;

Και έπειδή βεβαίως υπάρχουν και καναδυό φίλοι άναγνώστες, που έχουν δηλώσει δусаρεστημένοι άπ' αυτά που κατά καιρούς γράφουμε για τον έν λόγω (τόσο έγώ προσωπικά, όσο και ό «Α» γενικότερα), ένα μόνο έχω να πώ: δεν ξέρω, μπορεί να είμαστε κι έμεις έμπαθείς, κι εκείνος όμως κάνει ό,τι μπορεί, για να μη μάς φύγει τό κουσούρι, έτσι; Λίγο ή έκνευριστική (νισάφι πιά!) μονιμότητά του έδώ και μισόν αιώνα στό πολιτικό προσκήνιο και παρασκήνιο του τόπου (που γίνεται μάλιστα ακόμα έκνευριστικότερη, άν άντιπαρβληθεί με τήν ΑΠΟΛΥΤΩΣ μηδαμινή του προσφορά - για να μην πώ τίποτα βαρύτερο δηλαδή!), λίγο ή σπαστική του έπιμονή να ξεφυτρώνει τά τελευταία χρόνια κάθε τρεις και λίγο ως άναδυόμενος από τον μουσκιο της Προΐστορίας αυτόκλητος Κάλχας, λίγο οι άνοιχτές ακόμη πληγές, που συνδέθηκαν άνεπιστρέπτως με τό όνομά του, όπως λ.χ. τό Σκοπιανό, τό όποιο και πάλι βρίσκεται στην έπικαιρότητα (και βεβαίως δεν πηγαίνει καθόλου καλά)... Έ, μετά άπ' όλα αυτά έρωτώ: Πώς είναι δηλαδή δυνατόν τό έν λόγω άτομο να πάψει ν' άγγίζει τρυφερά τήν ούτως ή άλλως τόσο παρομιωδώς καλωσυνάτη, ευαίσθητη και στοργική καρδιά μας;

Άν κάποιος πάντως έξακολουθείτε να ένοχλείστε με όλα αυτά τά περι Νοσφεράτου, έντάξει ρε παιδιά, τί να κάνουμε τώρα, έσεις μην τον άποκαλείτε έτσι! Με άλλα λόγια, βρείτε έσεις κάτι πιο light! Στο κάτω-κάτω, ένα σωρό δεδομένα έχουμε: Άπέθανος είναι, στα βουνά της Κρήτης κάθε τόσο κάνει βόλτες... Έ, άμα θέλετε δηλαδή, πείτε τον και Χαιλάντερ...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ